

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 120

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 26 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença del president de les Illes Balears per informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma.

5610

Compareixença del president de les Illes Balears per informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, començam avui amb el punt únic de la sessió plenària d'avui, és la compareixença del president de les Illes Balears per informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma.

Intervenció del president del Govern de les Illes Balears sense limitació de temps, quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Molt Hble. Sra. Presidenta. Honorables diputats, senyores i senyors, comparesc avui en aquesta cambra a petició pròpia per oferir informació detallada del compliment de l'objectiu de dèficit a l'exercici de l'any 2013 i comparesc bàsicament per dues qüestions, la primera perquè d'ençà que per part de l'Estat es marquen objectius d'estabilitat pressupostària mai no s'havia aconseguit complir-los, la segona perquè aquest objectiu s'ha assolit gràcies a l'esforç de tots i és just que sigui aquí, al Parlament de les Illes Balears en el qual tots tenim representants, on com a president del Govern reiteri el meu agraïment a tothom.

En la meua intervenció pretenc explicar en línies generals la situació que es va trobar aquest govern a l'inici de la legislatura, les mesures aplicades per corregir l'evolució que duïen els comptes públics, una evolució que anava cap al caos, els resultats de les mesures i també evidentment el que farem d'aquí a final de legislatura per consolidar aquest canvi de tendència.

El camí recorregut fins a aquest compliment ha estat llarg i ha estat dur perquè la situació que ens trobarem -i convé recordar-ho i sempre ho recordaré durant aquesta legislatura- era d'un dèficit absolutament desbocat.

L'any 2011 es va arribar a una xifra històrica, el 4,19%, una xifra que triplicava el que estava permès en aquell moment, que era l'1,3%, però tenint en compte que en arribar aquest nou govern amb la seva responsabilitat ja en data de 30 de juny el dèficit que es va trobar aquest govern era del 2,1, pràcticament el doble de l'aprovat, i que si no s'haguessin presentat i aprovat els plans d'equilibri pressupostari com a mínim al final de legislatura, tenint en compte la deriva i l'absència de presa de decisions, com a mínim el dèficit final seria del 5,5 o del 6%, pràcticament cinc o sis vegades més del previst i del que marcaven en aquest cas les xifres previstes per part de l'Estat.

Una xifra, la del dèficit, del 4,19% que si m'ho permeten és un clar reflex d'una forma de fer política en la qual semblava que tots i que tot valia, en la qual no es respectaven de cap manera els doblers públics, una forma de fer política que ara ja ha quedat al passat, però que no es pot oblidar, precisament per no cometre els mateixos errors que es varen cometre al passat.

Teníem uns pressuposts que generaven 1.000 milions d'euros de dèficit anuals, 1.000 milions d'euros, això significa que cada any sistemàticament es gastaven 1.000 milions d'euros més del que es pressupostava, un pressupost prorrogat, que era prorrogat si no fa ja paper banyat abans de començar l'exercici, vaja, en definitiva, que ni es pretenia ni es tenia cap intenció que es complissin els pressuposts presentats quan es presentaven.

Estàvem al caire del precipici, no pagaven als nostres proveïdors, no pagaven a les navilieres, no pagaven al transport escolar, no pagaven a les empreses, ni a les associacions de persones amb discapacitat, no pagar, aquest fet, no pagar, era simplement allò habitual en contra de tota lògica.

Vull recordar-los que en aquell moment, el mes de juny de l'any 2011, fins i tot el pagament de les nòmines dels treballadors públics era incert, per no dir pràcticament inviable. Quan un govern gasta més del que té pressupostat, quan es pressuposta, i genera dèficit, aquest dèficit acaba convertint-se en deute, no hi ha alternativa, deute que pagam tots. És a dir, la mala gestió sí que té conseqüències, males conseqüències que -torn repetir- les pagam tots.

El dèficit no és una cosa intangible que ens indica simplement si anam bé o malament en el que és l'execució dels nostres pressuposts, no, no és així. El dèficit són doblers, un damunt l'altre, i mals de tornar sobretot si les coses es feien malament com es feren.

L'objectiu del Govern de les Illes Balears des de fa devers tres anys és i ha estat superar la situació d'aquesta greu crisi econòmica, una crisi que ha tengut com a conseqüència principal en l'àmbit de la comunitat autònoma l'acumulació d'unes xifres de dèficit i d'endeutament absolutament històriques, de fet, el 60% del deute històric d'aquesta comunitat autònoma, el 60%, es va generar simplement en quatre anys, els quatre anys del pacte, això ho diu tot, variables que es varen accelerar de manera molt perillosa per la pràctica de polítiques antigues i errònies en aquests darrers anys.

Aquests desequilibris generaren una falta de confiança sobre el sector públic amb repercussió en tota l'economia que restava credibilitat a la nostra comunitat i afegien dificultat de tot tipus a una acció política econòmica que s'havia de canviar i que va desencadenar en una acumulació d'impagaments també històrica, com el deute.

És bo recordar que a 30 de juny de l'any 2011 teníem un deute de 6.000 milions d'euros, entre els quals hi havia més de 1.600 milions d'euros de deute als proveïdors i institucions de les Illes Balears, perquè no és veritat això que si no es deu al banc no es deu. Es deu i molt, però no només és qüestió de deure als bancs, sinó que els bancs també generen interessos que s'han de pagar.

I el deute, amb un deute d'aquest tipus és molt pitjor perquè és un deute finançat no per les administracions, sinó finançat pels més febles, proveïdors que no podien arribar a finals de mes i que estaven tancant els seus negocis per culpa dels impagaments reiterats del Govern, alguns, alguns d'aquests impagaments eren precisament de l'any 2008, teníem uns pressuposts prorrogats, en aquest cas per a l'any 2011 a causa de la incapacitat de l'anterior govern d'afrontar una situació que es tenia davant i que simplement no es volia veure, bàsicament a causa de la incapacitat d'adaptar unes despeses a uns menors ingressos perquè això requeria afrontar la realitat i prendre decisions difícils, impopulars, però que en aquest cas no es tenien pensades per part de l'anterior govern.

Per això va ser necessari marcar un rumb que fos conegut i previsible des del principi, aportant certes que anassin convertint, primer a poc a poc i després amb més velocitat, en correccions els mateixos desequilibris.

La política duita a terme pel Govern de les Illes Balears partia del convenciment que les mesures de consolidació fiscal permetrien sortir abans d'aquest escenari de greu recessió econòmica. Era, per tant, necessari un procés de consolidació fiscal intens que dotés de credibilitat els comptes públics, que permetés ajustar les despeses als ingressos i reformular les polítiques públiques per tal de poder preservar gran part del benestar construït en aquests darrers anys.

Es trobaren els fruits de la voluntat interventora i dirigista de l'esquerra que mai no es va manifestar amb un projecte alternatiu, sinó que amb el que podríem anomenar com a l'economia de l'estatu quo, caracteritzada per dues notes: oposició a tot i l'abstenció com a norma d'acció política, dir no a tot i no fer res, res, absolutament res.

(Alguns aplaudiments)

Què és el que no pot fer un govern...

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor...

(Continua l'aldarull)

Continuï, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Gràcies.

(Remor de veus)

No hauria de fer gràcia el que parlam, tot el contrari, crec que la gràcia és la que no varen poder demostrar els proveïdors que tenien intenció de cobrar i que algú encara avui se'n riu.

(Alguns aplaudiments)

Què és el que no pot fer el Govern?

(Se sent de fons el Sr. Thomàs i Mulet que diu: "mentir al Parlament". Rialles)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, el crid a l'ordre... no pot... miri, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sr. Thomàs, Sr. Thomàs, com vaig recordar ahir a aquesta cambra a plenari per a tots els diputats exactament igual, article 75.1... article 75.1, cap diputat no pot parlar sense haver demanat la paraula, i 75.3, cap diputat no pot interrompre quan hi ha una persona que intervé.

Per favor, Sr. Thomàs, no intenti intervenir quan no és el seu temps.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Què és el que no pot fer el Govern?, un govern no pot crear ocupació directament, un govern no pot dissenyar un determinat model econòmic, un govern no pot decidir l'estructura de la nostra economia, un govern no pot substituir el mercat, un govern no pot indicar a les empreses què han de fer i on han d'invertir, un govern no pot, en definitiva, subrogar el lloc dels agents econòmics i socials.

La societat ha d'actuar lliurement ja que és a qui correspon protagonitzar i decidir el seu futur. El protagonisme social obeirà al principi de racionalitat econòmica amb la millor tradició del que és l'exemple empresarial a les nostres illes.

En canvi, el que sí ha de fer el Govern és crear les condicions bàsiques objectives i necessàries perquè una societat lliure pugui dur a terme tot el seu potencial creatiu. El que no ha de ser mai un govern és una càrrega per al creixement de la seva societat.

Senyores i senyors diputats, no pretenc repassar totes les decisions que hem adoptat i que ens han duit al compliment de l'objectiu de dèficit, no entraré al detall de la reforma de l'Administració que hem duit a terme ni de la reestructuració del sector públic instrumental tan absolutament necessari ni de l'optimització dels recursos de l'Administració que ha fet aquest govern, però sí que vull dir clarament que el que passa a l'Administració és fruit de la gestió seriosa i responsable d'un govern, aquest govern, i de la feina de tots.

Això, el que està passant en aquest moment en matèria econòmica i en matèria de dèficit, no passa simplement per generació espontània, no simplement passa per casualitat, passa precisament perquè sense aquesta serietat, sense aquesta responsabilitat, sense aquesta gestió, en definitiva, no parlariem avui, per exemple, del compliment per primera vegada a la història de les nostres illes del compliment de l'objectiu de dèficit, continuariem probablement navegant en aquella barca marinera allunyada cada vegada més de les aigües de l'equilibri pressupostari.

El més important, el més important que vull dir aquí és que realment hi havia una altra política, una altra forma de fer política possible, el camí de l'endeutament, del malbaratament no era l'únic que podien prendre els que governaven tant a la comunitat com a la resta del país.

Una altra manera de fer política era possible i s'ha demostrat, perquè ens hem aplicat des del primer moment, en aquest cas a nosaltres mateixos, el criteri d'austeritat, de fer més amb menys recursos i després ho hem aplicat de forma transversal a tot el Govern i hem sabut deixar de fer el que realment no era necessari i el que és més important, hem sabut continuar fent, a pesar de l'ajust, allò que és imprescindible en una societat com la nostra, faig referència en aquest sentit als serveis com la sanitat, l'educació o els serveis socials.

Saben que no compartesc el fet de referir-me a aquests serveis com a la política que afecta les persones, això ja ho diuen uns altres, perquè crec que tot el que feim en política, absolutament tot, afecta les persones i per això crec que tot ha d'estar orientat a la sostenibilitat de tots els serveis.

Seguint precisament aquestes directrius transformarem aquell deute desmesurat, aquella motxilla que suportaven els proveïdors en deute financer en un exercici precisament de responsabilitat, una cosa que ara de manera maniquea i simple i falsa alguns intenten convertir en un augment de deute.

Deixarem de contractar tot allò que no es podia pagar i a més, seguïem i continuarem donant els serveis essencials als nostres ciutadans, a les persones. No varem permetre que caiguessin els serveis essencials, a pesar dels auguris d'alguns apocalíptics tan incapaços de veure les conseqüències reals de les seves decisions com capaços d'inventar-se tot allò políticament necessari de les decisions que prenem els altres, aquells que negaven abans que les coses anaven malament i que també, fins i tot ara, neguen que comencen a anar bé.

Reorientarem l'economia pública cap a la productivitat i deixarem de donar subvencions a tot arreu, perquè no podien continuar repartint a tots aquells que els ho demanàs, sobretot repartint amb els doblers que no eren nostres, sinó amb els doblers de tots. L'error va ser creure que es tenia una targeta de crèdit sense límit i que a més aquest crèdit no s'havia de pagar ni abans, ni durant ni després, simplement mai, o bé que pagaria el que vengués darrere ells.

S'utilitzaven aquells doblers per continuar fent la mateixa política de sempre, donar subvencions, gastant en tot allò innecessari en estudis, projectes, que no anaven enlloc, però que pagàvem tots.

Senyores i senyors diputats, l'actual crisi econòmica és la més greu de la història de les nostres illes, i l'anterior govern no va fer més que continuar actuant com si res no hagués canviat, gastant tots els recursos que tenien...

(Remor de veus)

...i els que no tenien, amb els doblers de tots, de tots els ciutadans, de les persones.

Aquest govern ha aconseguit que no es col·lapsi el sistema, ha aconseguit que continuïn funcionant els serveis bàsics i està establint les bases per a la recuperació econòmica i ho fa amb decisions estructurals, fugint de les mesures conjunturals.

Aquest govern ha posat al dia el pagament als proveïdors, una màxima reivindicació de milers d'afectats pels impagaments del govern del pacte...

(Alguns aplaudiments)

El Govern es va fixar com a un dels seus primers compromisos acabar amb el deute comercial que tenia amb els seus proveïdors i amb les institucions, un deute xifrat en més de 1.600 milions d'euros l'any 2011, quan aquest govern va prendre possessió.

S'havia de posar fi a la situació d'impagaments que frenava la continuïtat i sobretot el creixement de les empreses, així, l'abril de l'any 2012 es varen pagar més de 245.000 factures pendents de 3.859 empreses per un total de 841,4 milions d'euros procedents del pacte de progrés...

(Alguns aplaudiments)

...empreses que també són de persones.

El febrer de 2013...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, per favor, silenci, Sr. Bonet, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

El febrer de l'any 2013 es varen liquidar 38,3 milions d'euros del deute a 679 proveïdors i entre el juliol i febrer de 2014 s'han pagat més de 464,22 milions d'euros a institucions i proveïdors de la comunitat.

A més, la important injecció econòmica de 450,6 milions d'euros que el Govern va realitzar el setembre de l'any 2013 ha suposat un avanç significatiu en l'objectiu de liquidar el màxim del deute comercial pendent d'altres legislatures, i estar en disposició de complir amb la normativa en matèria de morositat del sector públic en el present exercici. Això significa una cosa inimaginable per als proveïdors quan governava el pacte, que era pagar a 60 dies.

Hem taponat l'hemorràgia del deute...

(Remor de veus)

...i ens hem desviat del camí que ens abocava cap al precipici, i mentrestant anam retirant tots els problemes i la traves que van sorgint al llarg del camí. Marcàrem una direcció molt clara...

(Continua la remor de veus)

...sanejar els comptes de la comunitat autònoma i deixar de generar dèficit, dèficit i més dèficit, que a vostès no els agrada que parlem ara del dèficit, precisament per poder reactivar l'economia i que els ciutadans, que són persones, es puguin també adaptar a aquest ritme econòmic i trobar feina.

(Més remor de veus)

Idò, senyores i senyors diputats, aquesta màxima, aquesta estratègia política de reestructurar l'administració i de prendre decisions difícils, complicades, però necessàries, avui és una realitat. Segons les dades comprovades per la Intervenció General de l'Estat d'acord amb el tancament provisional de la nostra comptabilitat, els puc assegurar que la comunitat autònoma de les Illes Balears va tancar l'exercici 2013 amb una xifra de dèficit públic de 334 milions d'euros, fet que representa l'1,3 de nostre producte interior brut.

(Alguns aplaudiments)

Això suposa que les Illes Balears varen tancar l'any 2013 amb una xifra de 44 milions menys de dèficit que teníem autoritzat, que era l'1,47% del nostre producte interior brut, és a dir, 378 milions d'euros.

És interessant que puguin observar aquesta gràfica. És la primera vegada a la història d'aquestes illes que un president i que un govern poden mostrar en públic, i en aquest cas als responsables d'aquesta situació, aquesta gràfica.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Des de l'any 2003, primer any en què ens vàrem fixar...

(Més remor de veus)

Des de l'any 2003, primer any en què ens vàrem fixar els objectius d'estabilitat pressupostària per al conjunt de les comunitats autònomes, Balears no complia amb l'objectiu del dèficit. És, per tant, la primera vegada que a les Illes Balears es compleix aquest objectiu des que es fixen objectius d'estabilitat pressupostària. Per tant estic convençut que aquest és el camí que s'ha de seguir, i els asseguro que aquest govern no aturarà fins aconseguir la consolidació de la recuperació econòmica. Però torn repetir: crec que és bastant aclaridor xifres anteriors del 4, 4,19, fins que arribà aquest govern a l'1,8 o, en aquest cas, a l'1,3.

Per això hem de continuar sanejant els comptes, complir amb els pagaments als proveïdors, continuar generant confiança en els mercats i als empresaris, que al cap i a la fi són els que han de crear llocs de feina perquè l'administració no podia simplement continuar essent creadora de llocs de feina ficticis.

Vull reiterar el meu agraïment a tota la societat, que amb el seu esforç és la que fa possible que les coses, a poc a poc, vagin millorant, i vull agrair especialment als treballadors públics el seu esforç i sacrifici, perquè són els primers que han hagut de fer més amb menys, i és just que se'ls ho reconegui i també se'ls ho agraeixi; de la mateixa manera que abans d'acabar vull agrair a tots els membres del meu govern, actuals i anteriors, la seva feina compromesa, i especialment en aquest moment i en aquesta tribuna a qui va ser el vicepresident econòmic d'aquest govern en una primera etapa, el Sr. Josep Ignasi Aguiló.

(Alguns aplaudiments)

Senyores i senyors diputats, complir el dèficit és bo, és el que toca, és el que fan les famílies a ca seva, i el Govern no s'hauria d'allunyar d'aquesta filosofia de l'economia domèstica, però és necessari dir que, al mateix temps que hem sabut ajustar els nostres comptes, hem sabut gestionar els serveis públics essencials, que a més, a mesura que avanci la sortida de la crisi, s'enfortiran per tal d'assegurar que es mantenguin per a avui, per a demà i per al futur, independentment de qui tenguí la responsabilitat de govern, perquè res millor que una gestió seriosa i rigorosa ens farà guanyar un futur millor.

Creguin-me, senyores i senyors diputats, el futur no és dels titulars, el futur, el futur millor ens l'hem de guanyar dia rere dia, des de la responsabilitat, des de la millor gestió i des de la feina ben feta. Aquesta feina i aquest govern és precisament el que està fent des del primer dia, i aquí i avui nosaltres i aquest president presentam els seus resultats.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara d'intervencions dels grups parlamentaris. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Francina Armengol per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIÀS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, vostè ha vingut a parlar de nombres, jo vendré a parlar de persones. Vostè ha vingut...

(Remor de veus)

...a parlar del passat..., vostè ha vingut a parlar del passat, jo parlaré del present i del futur.

(Més remor de veus)

Sr. President, decebedora la seva intervenció, absolutament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor!

(Cridòria)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Intervenció absolutament decebedora, Sr. President. Demuestra que és un president amortitzat, només li queden 500 dies, i ho acaba de demostrar avui, que no té ni una sola idea per tirar endavant aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Avui, Sr. President, ha volgut comparèixer aquí, amb un ple urgent i extraordinari, per penjar-se una medalla del dèficit públic, d'un únic indicador, que a vostè l'ha obsessionat per poder quedar bé davant el Sr. Rajoy, que és l'únic que li interessa, un indicador que vostè ha pogut aconseguir i que jo vull emmarcar en quatre factors fonamentals, Sr. President: primer de tot, una bona herència del sistema de finançament autonòmic negociat la passada legislatura; segona qüestió, una nul·la incapacitat, Sr. President, de vostè d'aconseguir nous ingressos en aquesta comunitat autònoma, un augment exponencial del deute públic des que vostè és president de les Illes Balears, i, sobretot, retallades de drets, de serveis i de condicions de dignitat per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Vostè ens demana comparèixer per parlar de dèficit públic, i jo li parlaré del dèficit social que vostè ha creat en aquesta comunitat autònoma, i també del dèficit democràtic, Sr. President, i l'ús del Parlament que fa el seu govern és un dèficit democràtic. I li he demanat quinze vegades que comparegui en aquest parlament per parlar d'educació, per parlar de sanitat, per parlar de l'Hospital General i del Joan March, per parlar dels retalls que ha fet el Sr. Rajoy, i vostè mai no ha volgut comparèixer aquí a parlar de persones. Ve a comparèixer aquí per penjar-se suposades medalles.

(Alguns aplaudiments)

I ha pres decisions molt dures, president, de retalls molts durs, en aquesta comunitat autònoma, i després en parlaré, del fons de les seves polítiques, però també li vull dir el com les ha pres: des de l'autoritarisme, des de la prepotència, des de la supèrbia dels quals avui ha fet gala en aquesta tribuna, Sr. President, sense dialogar amb ningú, sense consensuar amb ningú i imposant a tothom, Sr. President, i aquesta no és la forma de fer política que volem els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. I ha retallat tots els espais possibles de diàleg: ha desaparegut el CES, ha desaparegut el Consell de la Joventut, ha desaparegut la Defensora de l'usuari de la sanitat, perquè vostè no vol escoltar ningú que pensi diferent de vostè, Sr. President.

Però, clar, què podem esperar d'un president que diu en seu parlamentària que l'educació pública de qualitat i en la llengua pròpia de la seva comunitat autònoma no és el seu model? Què podem esperar d'un president així?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Dèficit democràtic, Sr. President, i dèficit social, perquè vostès, amb les seves decisions polítiques, han decidit que la crisi econòmica, la factura de la crisi, la paguin la classe mitjana i els treballadors d'aquesta comunitat autònoma. Vostè no ha treballat per poder conjugar contenció de dèficit públic i, alhora, creixement econòmic d'aquesta comunitat autònoma, no, el seu mantra ha estat l'austeritat, l'austeritat intempestiva, retallar i retallar, retallar i retallar, sense cap altra política, Sr. President, i els resultats són dramàtics: més pobresa, més atur juvenil, més precarietat laboral; en definitiva, més desigualtats per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

I avui ve a treure pit d'una xifra d'un 1,3 de dèficit provisional del tancament del 2013, per sota del que li permetia l'Estat, i, com li deia al principi, analitzem els quatre factors que li ho han permès.

Primer, bona negociació del finançament autonòmic, perquè, Sr. President, no negarà que el nou finançament autonòmic pactat la passada legislatura li ha suposat 550 milions d'euros extres de la liquidació del 2011 que vostè ha cobrat en el 2013, i que li han permès reduir el dèficit en 2 punts, Sr. President!

(Alguns aplaudiments)

I si no sap això ho hauria d'aprendre, president.

Segona qüestió, incapacitat absoluta seva de poder pactar nous ingressos en aquesta comunitat autònoma. Vostè ha estat molt fort amb els febles però molt feble amb els forts, Sr. President. Vostè no ha aconseguit ni una inversió estatutària, ni un bon pressupost general de l'Estat per a les Illes Balears, per tant no ha fet inversions en aquesta comunitat autònoma que haguessin pogut apaivagar les retallades brutals que ha fet en drets socials a les Illes Balears.

Ens ve a dir avui que és un campió de la reducció del dèficit, però no obli que també ha estat un campió en l'augment del deute públic. Li vàrem deixar 4.500, anam per 6.600...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

I la seva previsió és acabar amb 7.000 milions d'euros de deute públic, i jo em bas en les xifres del Banc d'Espanya, que són les legals, Sr. President. I alhora que ha fet tot això ha reduït les inversions públiques i ha disminuït la despesa en aquesta comunitat autònoma, perquè el que ha estat clau, Sr. President, és que ha estat el campió de les retallades, de retallar drets i serveis públics.

I ara passem a fer una balança i a veure què suposa això. Vostè ha dit aquí, avui, que hem deixat de fer el que no era necessari en aquesta comunitat autònoma, i estam molt contents perquè tenim un 1,3% de dèficit. A canvi de què, Sr. President? A canvi d'augmentar la pobresa en 5 punts en aquesta comunitat autònoma?, del 18,5 al 24,2% des que vostè és president? A canvi de més de 80.000 aturats? A canvi de més de 55.000 persones que no cobren cap prestació econòmica a les Illes Balears? A canvi d'haver romput l'equilibri laboral i molts de treballadors siguin explotats?; molts tenen un contracte laboral de 0 a 3 mesos i no poden arribar a final de mes, Sr. President. Aquests contractes són els que estan pujant a la nostra comunitat autònoma, han augmentat un 60%, president. Tenim més joves inactius que en el 2011, moltes més persones majors de 45 anys que estan en atur de llarga durada, han disminuït un 60% les polítiques actives d'ocupació.

I això, president, passa amb les millors temporades turístiques de la història d'aquesta comunitat autònoma. I què ha fet vostè? Amnistia urbanística per als hotelers i a canvi ells, condicions laborals indignes per als seus treballadors i escurçant temporada turística en aquesta economia.

(Alguns aplaudiments)

Sí, hem d'estar molt contents, senyors del Partit Popular. Tenim un dèficit d'un 1,3%, quina gran alegria! A canvi, la sanitat ja no és universal, han retirat 20.000 targetes sanitàries, els centres de salut tanquen a les 5,30, han acomiadat 1.200 professionals sanitaris, pagam 10 euros per la targeta sanitària, els pensionistes ja paguen pels seus medicaments, i un de cada cinc no els poden pagar i no es mediquen. Però és igual, tenim un 1,3% de dèficit. Hem acomiadat 140 persones dels dos hospitals que volien tancar, el Joan March i l'Hospital General; hi ha més de 100.000 persones a la comunitat autònoma en llista d'espera a la nostra sanitat pública. Sr. President, aquesta és la balança social que els ciutadans volen sentir, la que els interessa i els preocupa.

Tenim un 1,3% de dèficit, i a canvi han paralitzat la Llei de la dependència, han disminuït un 60% el Pla de prestacions bàsiques, han frenat les concertacions de noves places per als discapacitats i les persones amb dependència.

Tenim un 1,3% de dèficit, però han acomiadat 1.000 professors d'aquesta comunitat autònoma, han augmentat les ràtios a les aules, han disminuït les beques de transport i menjador escolar, han eliminat els programes de suport als infants amb necessitats especials, han congelat totes les inversions en infraestructures educatives, han augmentat les taxes universitàries.

Han castigat el petit i mitjà empresari d'aquesta comunitat autònoma donant suport d'una forma descarada a les grans superfícies. Han augmentat tots els impostos possibles, Sr. President; només des de l'Estat han augmentat 50 impostos, el Govern del Sr. Rajoy, que pagam tots. Ni un impost nou a les grans fortunes, ni tocar els bancs. No, no, no, ni la persecució del frau fiscal, no, no, aquí una amnistia als defraudadors fiscals. Això és la política del Partit Popular.

(Remor de veus)

Miri, Sr. President, aquesta, resumida, és la seva gestió política d'aquests tres anys, i ens ve a dir avui que està content, i que té una gran medalla que es pot penjar, que és l'1,3% de dèficit. Idò jo li dic que estaria empegueïda, Sr. President, empegueïda, i ens ve a dir aquí que un 1,3% de dèficit és fantàstic, i que podia legalment fer un 1,47% de dèficit, i per tant ha fet sacrificis molt més extraordinaris als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma durant el 2013, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I per això estaria empegueïda, perquè hi ha 44 milions d'euros que hagués pogut invertir durant el 2013 en necessitats bàsiques d'aquesta comunitat autònoma, i vostè no ho ha volgut fer. 44 milions d'euros i se m'ocorren moltes coses; se m'ocorren els menjadors socials, se m'ocorre la gent que no té cap prestació ni una, se m'ocorren les escoles públiques d'aquesta comunitat autònoma, se m'ocorre la sanitat pública... En definitiva, veig moltes necessitats, Sr. President, que vostè hagués pogut treballar per intentar donar millors condicions de vida a molts de ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, i haguéssim estat igualment dins la legalitat.

Però vostè no, vostè ha preferit ser un campió de les retallades, anar-se'n a Madrid i dir: jo, el que més he retallat, el que més he castigat els ciutadans de la comunitat autònoma; ara bé, ni a mi ni al meu gabinet presidencial, a aquests no els he tocat, a aquests els he garantit la seva supervivència.

(Remor de veus)

Ara, als ciutadans que tenen més condicions de feblesa, a aquests sí, senyor, els he retallat fins a tenir una societat amb més pobresa, amb més desigualtat i amb més precarietat laboral.

Vostè avui pot sortir d'aquí content, es pot penjar les medalles que vulgui, se'n pot anar al Sr. Rajoy i que el condecorin. Ara bé, els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma, Sr. President, no li ho perdonaran mai.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Avui hem vist una vegada més que un dels valors del president no és la humilitat. Ha repetit la intervenció de l'any passat, pràcticament, sobretot parlant del que més li agrada parlar, del passat, només que hi ha una diferència: que ara, a diferència de l'any passat, que en duia dos, ara ja du tres anys governant. Pareix que el president se n'oblida.

És la segona compareixença voluntària en un any per donar compte del dèficit públic de les Illes Balears. Al president li motiva parlar del dèficit, uns nombre aconseguits a costa del sacrifici de molta gent, sobretot de la més feble, Sr. President. Vostè ve aquí a bravejar d'uns objectius de dèficit aconseguits. Molt bé, han aconseguit l'objectiu de dèficit, però a quin cost? És un cost tan gran que no n'hauria de bravejar, Sr. Bauzá.

El dèficit de les comunitats autònomes per al 2013 va quedar fixat en un 1,47, però vostès, en el Consell de Política Fiscal, havien acceptat el 0,7. És evident que si el dèficit per a les comunitats autònomes finalment no s'hagués flexibilitzat era impossible complir, haguéssim quedat molt lluny del 0,7 que vostès havien inicialment acceptat. I no només era impossible de complir, sinó que els sacrificis que suposava eren inassumibles, com ja ho són els sacrificis que han provocat fins ara.

L'esforç més gran no recau en els que més tenen, no; els que més pateixen són els més vulnerables. Ara hi tornarem, tornarem parlar d'allò que vostè no vol parlar, perquè mentre vostè parla del dèficit econòmic, nosaltres parlarem dels dèficits de les persones, veurem les altres xifres que vostè no vol veure.

Anem al que ha dit vostè. Aquests dies li hem sentit dir que no hi ha un problema de dèficit, sinó de finançament. Benvinguts, perquè durant anys han negat el problema del finançament. El problema del finançament ho era el 2009, el 2010, el 2011, també, quan el que rebíem de finançament encara era pitjor del que rebem ara. El gran dèficit de 2010 i 2011, al qual s'ha referit vostè, es produeix coincidint amb el pitjor moment de crisi econòmica, amb una gran davallada d'ingressos. L'any 2013 hi ha 403 milions d'euros més d'ingressos no financers en relació amb 2011. Creu que amb 400 milions menys hauria arribat a l'objectiu de dèficit? De fet, les pitjors xifres de dèficit coincideixen amb els pitjors moments de crisi. Només una dada, la recaptació per impostos directes ha passat de 845 milions l'any 2011 a 1.129 milions el 2013, clarament ha ajudat la tímida recuperació econòmica que començam a tenir. Creu que amb unes xifres de recaptació com les que hi havia l'any 2011 hauríem arribat a l'objectiu de dèficit?

L'objectiu de dèficit, per tant, s'ha aconseguit, en primer lloc i bàsicament a una qüestió que no és mèrit seu, la millora d'ingressos; i en segon lloc i sobretot, a les retallades en serveis socials, educatius i sanitaris, i això sí que és mèrit seu. Amb una conseqüència, l'increment d'endeutament de 2011 a 2014 ha passat de 4.600 a 6.600 milions. Cada any en el pressupost s'ha endeutat amb el màxim permès, dades del Banc d'Espanya, Sr. Bauzá.

Passem a veure aquestes dades del dèficit de les persones que vostè no vol veure ni parlar-ne. Les seves polítiques d'austeritat han generat patiment a la gent, als ciutadans i ciutadanes i no compartim ni entenem el seu triomfalisme. Hi ha hagut un atac com mai no hi havia hagut a la sanitat pública, la llista d'espera d'intervencions quirúrgiques ha augmentat, març de 2011, 51 dies d'espera per a una intervenció quirúrgica, 51 dies d'espera l'any 2011. Desembre de 2013, ha passat a 114 dies d'espera. Sr. Bauzá, creu que això millora la qualitat de vida dels ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra?

Deteriorament de la sanitat pública, fins al punt que el servei de pediatria d'Inca posa en coneixement dels jutjats la greu situació de precarietat que viuen. Més de 1.100 treballadors de la sanitat pública acomiadats. Són ficticis aquests treballadors, Sr. Bauzá? 6 quiròfans tancats de mitjana a l'any, 56 llits tancats de mitjana a l'any. Això sí, mentrestant concertam amb clíniques privades i fan pagar als ciutadans la nova targeta sanitària.

Reducció de la cohesió social, una altra de les conseqüències de les seves polítiques, 50.000 persones sense cap ingrés. L'any 2012, que és el primer any complet del seu govern, la taxa de risc de pobresa augmenta en un 5,70% segons l'enquesta de condicions de vida. Tenim un de cada quatre ciutadans d'aquesta terra en risc d'exclusió social, Sr. Bauzá, un 25% dels ciutadans d'aquesta terra!, i un 36% dels infants de Balears també en risc de pobresa.

Les demandes de serveis socials han augmentat un 35% i en canvi s'han reduït els treballadors socials i els educadors socials. Són ficticis aquests llocs de feina que s'han suprimit de treballadors i educadors socials, Sr. Bauzá? Cap creació de nous serveis, ni places per a persones amb discapacitat, ni places per a persones majors. Després de tres anys, sols ha incorporat 800 persones més com a beneficiaris de la dependència. I l'any 2013, any que vostè aconseguit l'objectiu de dèficit, hi ha hagut cinc desnonaments diaris, cinc famílies cada dia que han perdut ca seva en aquesta terra, sense que hi hagi cap política del seu govern per donar una segona oportunitat a aquestes famílies.

Una altra de les conseqüències: precarietat laboral. Les xifres de millora de l'atur registrat amaguen una realitat social molt dura, Sr. Bauzá, més de 3.000 joves de les Illes Balears han hagut d'emigrar, tenim un 47% d'atur juvenil. La majoria dels contractes que es fan avui en dia en aquesta terra, un 86% són temporals, de menys de tres mesos. De fet, hi ha hagut un increment del 20% dels contractes de menys d'una setmana. Més temporalitat i precarietat en definitiva. Contesti, Sr. Bauzá, quin projecte de vida pot tenir una persona amb contractes de menys de tres mesos?

En plena temporada turística, més de 26.000 famílies varen tenir tots els seus membres a l'atur. L'atur de llarga durada afecta més de 28.000 persones que fa més d'un any que en aquesta terra, on l'objectiu de dèficit s'aconsegueix, però aquesta gent fa més d'un any que no troba feina. I acabam el 2013 amb un 22% d'atur. Això sí, hem complert l'objectiu de dèficit.

Mala distribució de la riquesa. Dels 525 milions d'increment de beneficis entre la temporada d'estiu de 2011 i la de 2012, un 3% d'aquesta quantitat ha anat cap als treballadors, la resta cap als empresaris. I cada vegada, una altra de les conseqüències, més estacionalitat i més monocultiu turístic. Mentre el sector serveis millora la productivitat, la nostra indústria s'enfonsa. Mentre Europa aposta per la industrialització, nosaltres som líders estatals amb un descens de la producció industrial del 18% en un any, de 2013 a 2014. Estam a la cua d'Europa en innovació i més estacionalitat. Les seves polítiques, a pesar que tenen una aposta únicament pel turisme, fan que perdem el 50% dels visitants a l'hivern.

Una altra de les conseqüències: reducció de la qualitat de l'ensenyament. Bé, ja que el president ha sortit tant triomfalista per dir que hem rebaixat l'objectiu de dèficit en una dècima, ja és ben hora de tornar a l'educació el que li correspon. Però clar, si vostè no creu en l'educació pública, de qualitat i en la nostra llengua, crec que serà molt difícil recuperar els 120 milions que es varen retallar tan sols el 2012 i que segons les dades del ministeri, ens situen a dalt de tot de la caiguda de despesa educativa a l'Estat, només per darrere Castella-La Manxa, els que més retallam en educació, Sr. Bauzá.

I en què s'han concretat aquestes retallades? Tancament de programes educatius per a suport a la diversitat, reducció de la qualitat en els serveis educatius, segons les dades de la pròpia conselleria, que la consellera no coneix, però que són a la memòria de l'Institut de Convivència i Èxit Educatiu. Més de 1.000 professors i mestres acomiadats, per cert, Sr. Bauzá, són ficticis aquests llocs de feina? Augment de les ràtios d'alumnes a les aules, reducció de les beques de menjador. No es cobreixen les baixes temporals dels professors. Ha millorat la qualitat de l'educació? Hem millorat les xifres de fracàs escolar? No, les seves retallades ens han fet retrocedir.

I mentre passa això a Balears, el Govern de Rajoy ens ha pujat tots els productes bàsics, el llum, l'aigua, el butà, el gas, l'IVA, ... El Banc Mundial anuncia que a l'Estat espanyol des de la crisi han sorgit 55.000 nous rics, mentre la taxa de pobresa arriba al 23% i l'atur al 24%. Aquests són els resultats de les polítiques d'austeritat.

És aquest el balanç d'un bon govern? És això motiu d'orgull i satisfacció, Sr. Bauzá? Ha salvat, Sr. Bauzá, els nombres que el Sr. Rajoy i el Sr. Montoro li exigien, però ha enfonsat les persones i les famílies. Però, a més a més, després de mostrar l'orgull del control del dèficit, ens anuncia que continuaran amb les retallades i l'austericidi. Quants de controls de dèficit podrà suportar la ciutadania? Ja li ho vàrem dir en el debat de l'any passat, defensí els ciutadans i les ciutadanes de Balears, planti cara als senyors Rajoy i Montoro. Però d'això no n'ha estat capaç ni una sola vegada en tota la legislatura.

La seva gestió no només ha tengut els resultats que he exposat fins ara, a més s'ha caracteritzat per la manca total de voluntat d'enteniment i consens, perquè per aplicar tota aquesta política d'austeritat no hi ha hagut, evidentment, ni diàleg ni consens. El que hi ha hagut ha estat ruptura amb els sindicats, amb la societat civil i amb l'oposició. Ha eliminat els òrgans de participació i representació o ha canviat la seva composició per poder controlar-los.

I ara a un any de les eleccions se n'adona que no van bé i ara intenta recuperar tot allò que no ha fet durant aquests anys. Ara rectifica el TIL, tard i malament, constatant un fracàs anunciat per part de tots els sectors educatius.

Sr. Bauzá, per acabar, vostè ha estat incapaç de defensar els ciutadans de les Illes Balears, ha consentit unes polítiques que estan destruint el nostre teixit industrial i comercial i, sobretot, perjudiquen els que menys tenen. Per què no explica, Sr. Bauzá, quins nous sacrificis, quines noves retallades hauran de patir els ciutadans per arribar a l'objectiu de dèficit de l'1% que ens han marcat per a enguany? Si totes les retallades que hem fet enguany ens han servit per deixar el dèficit a l'1,3, ens vol explicar quins nous patiments s'hauran de fer per complir l'1% d'enguany?

Expliqui, expliqui als ciutadans que hi haurà més desnonats, que hi haurà més famílies que perdran ca seva, expliqui que hi haurà més precarietat laboral, expliqui que hi haurà més dificultats perquè les famílies puguin arribar a final de mes i expliqui que les llistes d'espera no milloraran, Sr. Bauzá.

Vostè acabarà la legislatura amb manco drets i amb manco serveis per als ciutadans i amb el deute més alt de la història, aquesta sí serà una fita històrica, el deute més alt de la història de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margalida Isabel Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President del Govern, des del Grup Parlamentari Popular li agraïm sincerament aquesta compareixença urgent a petició pròpia, per explicar el compliment de l'objectiu del dèficit de 2013, una compareixença molt important i que a més ho és per donar bones notícies, bones notícies econòmiques que ja havíem perdut l'esperança de tornar sentir en aquest Parlament.

Durant els darrers anys, durant tota la legislatura anterior només sentíem en aquesta cambra notícies econòmiques dolentes, eren les protagonistes indiscutibles de la vida política de la nostra comunitat autònoma, es duplicava l'atur, ens endeutàvem a ritmes desorbitats, tancaven les empreses, deixaven de pagar als proveïdors, els serveis essencials, els bancs no donaven crèdit, pujava la prima de risc i el dèficit estava desbocat.

Per això aquesta frase simple i senzilla, com és dir que avui compareix el president per explicar als ciutadans de les Illes Balears una bona notícia econòmica, tots els ciutadans, la gent del carrer, les persones, els més dèbils, tothom ho entén perfectament, llevat de l'oposició...

(Alguns aplaudiments)

L'oposició no ho pot tolerar, no ho pot tolerar. No té alçada política i són els únics ciutadans de les Illes Balears que ho veuen malament. Ni tan sols, Sr. President, volien que vostè vengués avui aquí a retre comptes als ciutadans. El Partit Socialista va votar en contra de la seva compareixença d'avui. No volen que comparegui, és insòlit, mai un grup parlamentari a l'oposició no havia votat en contra d'una compareixença d'un president...

(Alguns aplaudiments)

I és així perquè estan descol·locats, a més de descol·locats avui estan histèrics, perquè s'han equivocat en els seus pronòstics, perquè han emprat tota una legislatura dient que no i al final ha estat sí...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ha estat sí en complir l'objectiu del dèficit...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, silenci!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Estan histèrics, senyores i senyors diputats!

(Alguns aplaudiments)

Sí a complir l'objectiu del dèficit de l'1,3%, sí a estalviar 783 milions d'euros des de l'any 2011, sí a estalviar 44 milions d'euros respecte de l'objectiu fixat de l'1,47. I sí a fer història, per primera vegada Balears compleix amb l'objectiu del dèficit.

Enhorabona, Sr. President, enhorabona, Sr. Vicepresident, enhorabona, Sr. Conseller, enhorabona, consellers i conselleres actuals i els que varen formar part del Govern des del principi de la legislatura.

(Alguns aplaudiments)

Han fet feina de valent, han fet política en majúscules i des del Grup Popular ho volem reconèixer amb la boca ben grossa.

Els ciutadans, llevat dels que seuen a la bancada de l'esquerra, saben què significa, saben que és bo. Han hagut d'entendre i aprendre què és la prima de risc, què és un pla de pagament a proveïdors, què és un pla de sanejament i què és un objectiu de dèficit. Han estat termes econòmics habituals en la seva vida diària, en la seva família, en els seus amics. I han estat pendents de la seva evolució per una senzilla raó, perquè suposava atur, perquè suposava crisi, perquè suposava deixar de pagar els serveis socials, la sanitat, l'educació, ... suposava perill, suposava pobresa, va augmentar un 280% de 2007 a 2011, suposava incerteses, suposava un greu problema, un problema que el Grup Popular i el Govern ha solucionat.

Per tot això, pujar avui aquí per parlar que Balears, per primera vegada en la seva història, compleix amb l'objectiu del dèficit, representa molt. És un gran símbol, és un gran símbol que representa un esforç col·lectiu, un esforç de feina, de rigor, de constància, de serietat, de tirar endavant malgrat et posin pals a les rodes, un esforç de tots, sí, però amb un govern i un president que han tengut la gallardia i la valentia de dirigir el timó sense por i només pensant en l'interès general.

Per això per al Grup Popular és un orgull i una satisfacció poder ser l'únic grup que més que mai representa el que pensa la gran majoria dels ciutadans, però sobretot els que ho estan passant malament i que han estat les víctimes d'una política econòmica caòtica i descontrolada.

(Alguns aplaudiments)

I per això el llenguatge hipòcrita de l'esquerra ni tan sols és capaç de llevar-nos gens ni mica que avui estam contents i així ho deim als ciutadans. De la mateixa manera que vàrem haver de donar la cara per explicar mesures molt difícils i dures, avui és de justícia dir-los que no ens vàrem equivocar, que l'esquerra els deia que ens equivocàvem i que no ha estat així. Intentaven generar crispació, fer por a la gent, els deien mentides, però l'única realitat visible i tangible és que aquest gran símbol del compliment del dèficit, ho és per molts de motius. Perquè és el símbol de la garantia dels serveis bàsics de la nostra comunitat autònoma, dels dèbils, és el símbol de pagar als nostres proveïdors, és el símbol de poder accedir al crèdit, és el símbol de donar solvència i credibilitat, és el símbol de la davallada d'atur i la generació de llocs de feina, és el símbol de la bona gestió dels doblers públics, és el símbol del canvi de tendència econòmica i de la recuperació econòmica. És en definitiva, el símbol de la finalització de la crisi econòmica.

Avui hem sentit el que pensa l'esquerra. Té una càrrega de profunditat important, sense cap dubte s'ha d'analitzar. És bo escoltar i analitzar alternatives, si n'hi ha, que per desgràcia no n'hi ha. Divendres passat quan es coneixia la dada del dèficit, el portaveu adjunt del Partit Socialista, va ser digne d'anàlisi, va dir: el Sr. Bauzá és el campió de l'atur. Va fer el ridícul, senyores i senyors diputats...

(*Alguns aplaudiments*)

Sabem que estan en campanya interna i que la Sra. Armengol ... tothom sap que està amagada fins saber què passarà, però que surti el portaveu adjunt a dir que el Sr. Bauzá és el campió de l'atur va ser un ridícul...

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats!

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...i una mostra que només saben enganar la gent. Com es pot dir en un dia d'una bona notícia que l'atur que baixa des de fa un any i mig, deu mesos consecutius generant llocs de feina, vostès que varen passar de 37.000 a 83.000 aturats, que nosaltres som els campions de l'atur, però quina mentida! Mentiders, senyores i senyors diputats!

(*Alguns aplaudiments*)

És indignant! Com es pot dir avui que som els campions del deute per pagar els proveïdors, quan ells es varen endeutar el doble de tota la història de la nostra autonomia...

(*Remor de veus i alguns aplaudiments*)

6.000 milions d'euros! Com poden dir que som els campions de deute? Qui va fugir del Govern sense poder pagar ni les nòmines del personal i ni malgrat poder pagar les nòmines de personal continuaven donant subvencions i compromentent despesa sense partida pressupostària, enganant la gent, 20 milions d'euros sense pagar en habitatge, 50 milions als agricultors, als transportistes, als proveïdors, als discapacitats 12 milions d'euros pendents, l'escola concertada, la despesa farmacèutica, ... Els sona tot això? Hi eren vostès? Clar que hi eren!

I avui vénen aquí instal·lats en la mentida. Miri, l'any passat, ara fa un any just teníem una compareixença idèntica per l'objectiu del dèficit de 2012 i jo recordaré el que deien els portaveus de l'oposició. La portaveu socialista ens deia: "vostè oblida, Sr. President, que el varen elegir per reactivar l'economia i per lluitar contra l'atur". Realitat avui, creixement d'un 0,3%, no recessió econòmica d'un 2% com ens vàrem trobar. I duim un any i mig generant ocupació.

Ens deien també l'any passat: "per la seva obsessió de complir el dèficit per quedar bé amb Rajoy -que ho ha tornat dir avui- vostè ha estat capaç de refredar l'economia i d'allunyar-nos d'una possible sortida de la crisi". Paraules textuals. Jo crec que no fa falta cap comentari. Ens deia que maquillàvem el dèficit per deure doblers als consells insulars, nosaltres que hem entrat el finançament definitiu dels consells insulars. Li deien que era un president "florero", que volien un president que exercís. Jo crec que tothom recorda en aquest parlament què era un tenir un president "florero" que no comandava, que perdia les eleccions...

(*Alguns aplaudiments*)

...i que no volia convocar eleccions anticipades. Això era dèficit democràtic, seure a la cadira, perdre les votacions i no voler convocar eleccions anticipades per no perdre la cadira.

Ens criticàvem l'any passat que per haver passat d'un 4,19 a un 1,83 que havíem suspès davant Rajoy. I avui que complim, què ens diuen? Avui que hem millorat la xifra ens diuen quasi que és gràcies al PSOE. Això han dit, gràcies al Partit Socialista. Jo crec que realment camaleònic, vostè, Sr. President, ho diu moltes vegades que canvien d'opinió segons el moment. Idò, bé, tot això que deia en el 2012 ha estat fals com s'ha demostrat, com tot el que avui ens pronostiquen que evidentment serà fals perquè són falsedats les xifres que s'han donat aquí tant en serveis socials com en dependència perquè el pressupost per primera vegada, des que ells governen, ha pujat en dependència i ha pujat en serveis socials i també en sanitat.

(*Alguns aplaudiments*)

Alternatives?, idò, alternatives la veritat és que cap, que Madrid ens pagui el que ens deu, el que ens devia abans es duen referir perquè ens ho deuen des de fa molts anys, però si aquesta era la solució jo no entenc per què el 2011 no varen anar a Zapatero i li varen dir, *Zapatero, páguenos lo que nos debe y así cumpliremos el déficit. Y Zapatero dijo, no, no te lo pago y te lo quito. Y nos quitó las inversiones estatutarias y el convenio de carreteras.* Això és realment el que ens va passar.

(*Alguns aplaudiments*)

Senyores i senyors diputats, és evident que quan menys dèficit tinguem molt millor, hi ha dos models, avui continuen dient que hem de tenir més dèficit, nosaltres no, quan menys en tinguem molt millor perquè tenir dèficit és una mala notícia, significa deute, més deute que hem de pagar. Per això, és molt bona notícia complir i no arribar al màxim, és garantia de futur, de no haver de prendre mesures més dràstiques perquè ja ens apropam a l'objectiu de 2014, altres comunitats autònomes sí hauran de prendre mesures.

Aquí vàrem aconseguir un dèficit asimètric que compensava la manca de finançament, un dèficit diferenciat que tant ens criticàvem a l'altre debat per no tenir-ho, ho vàrem negociar, ho hem tengut i encara ho hem millorat.

Per tant, vull acabar donant les gràcies, les gràcies a tot un president i un govern que han estat a l'altura, que ens fan sentir orgullosos de ser de les Illes Balears, que anam amb la cara ben alta una altra vegada. Gràcies perquè els polítics de ver, els polítics que es mesuren per prendre decisions difícils en moments difícils són els polítics que valen la pena i que fan política en majúscules. José Ramón Bauzá i el seu govern ho han fet.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Per l'article 76.3.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, en qualsevol cas, si volgués intervenir, segons l'article 76.2, hauria d'esperar que acabàs el debat. D'acord?

EL SR. THOMÀS I MULET:

No tenc per què.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, ho marca el Reglament, Sr. Thomàs. Temps ara de contestació...

(Remor de veus)

... temps ara de contestació del president del Govern de les Illes Balears, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Cada vegada que escolt els membres de l'oposició puc comprovar que continuen sense entendre absolutament res...

(Alguns aplaudiments)

I el que és pitjor, que no volen aprendre absolutament res. Continuen sense reconèixer que les seves polítiques varen ser nefastes per a la societat i continuen sense reconèixer l'esforç que la societat, que tots els ciutadans, les persones de les Illes Balears fan per tirar endavant. En el seu afany per negar qualsevol mèrit d'aquest govern s'obliden que amb les seves crítiques destrueixen la feina de tota una societat que vol continuar avançant. Els escolt i tenc la certesa que si governassin ara mateix aquesta comunitat explicarien en aquesta mateixa cambra que gastar-se cada any més de mil milions d'euros és el que s'ha de fer, és el millor i és el bo per a aquesta comunitat. I dirien, més o menys, que el compliment del dèficit seria el final d'una societat del benestar, i es quedarien tan amples.

Em sap greu dir-ho, però per desgràcia els he de dir que ni varen saber governar ni saben fer ara una oposició mínimament responsable i mínimament constructiva, com si això fos un simple exercici d'habilitat o de capacitat d'oratória, vostès continuen intentant que pareixi que no té res a veure amb el que va passar els quatre anys que vostès varen governar. És a dir, ara es volen oblidar que vostès governaren quatre anys, però la societat no s'oblida del seu govern, però al mateix temps intenten fer creure que si qualche cosa va bé ara, si ara qualche cosa funciona és gràcies a vostès, que precisament són a l'oposició. Això es diu i es defineix com cinisme en majúscules.

(Alguns aplaudiments)

Obliden que qui millor parla de nosaltres no som nosaltres, són els fets, absolutament inqüestionables, xifra que no poden ser interpretables, xifres que fan molt de mal a aquells que varen fer molt de mal a aquesta societat. I els seus ens permeten, precisament, els seus fets ens permeten afirmar sense por d'anar errats que si el primer pacte de progrés va ser dolent, el segon, que pareixia impossible, va ser molt pitjor.

Per això mateix, pel bé de tots, esper que els ciutadans de les Illes Balears no hagin de patir les conseqüències d'un tercer pacte, que seria nefast per al creixement de la nostra comunitat.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Gràcies.

(Algunes rialles)

Senyores i senyors diputats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...no és un simple formalisme, no és senzillament un nombre que ens puguin exigir des de Madrid o des d'Europa, fruit del caprici de qualche dirigent polític, la diferència entre ingressos i despesa, per si no ho saben, això és el dèficit.

Des de l'any 2008, des de l'any 2008 fins a l'any 2011 aquesta diferència només augmentava, augmentava, augmentava i continuava augmentant fins arribar a una mitjana de 1.000 milions d'euros de dèficit a l'any. M'agradaria saber si els que defensen aquest endeutament per sostenir els serveis públics actuen de la mateixa manera a la seva economia privada, a les seves empreses o a casa seva. Supòs que com que defensen això per a la cosa pública fan exactament el mateix a casa seva, gasten el que no tenen i encara així treuen pit.

(Remor de veus)

Una altra vegada gairebé sense por a equivocar-me estic segur que en la seva economia no sé per què són molt més curosos i miren les factures i paguen als bancs i van en compte amb allò que gasten. No sé per què em fa l'efecte que a casa seva sí que passa, però al que és la casa de tots ni pensen que passi.

(Alguns aplaudiments)

Perquè ja se sap, ja se sap, per a alguns el que és de tots no és de ningú...

(Se sent una veu de fons que diu: "el Govern Matas")

... en canvi per a altres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, Sr. Bonet. No pot intervenir, Sr. Bonet.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... ho tornaré a repetir, perquè va per vostès...

(Remor de veus)

... ja se sap que per a alguns el que és de tots no és de ningú, en canvi per a altres el que és de tots, per a nosaltres, és sagrat.

Aquests milers de milions de dèficit s'havien de finançar i s'havien de finançar, però sense cap alternativa, l'única manera era fer-ho sobre l'esquena dels proveïdors, que també són persones, perquè ni els bancs ni els mercats no tenien confiança en el govern anterior perquè any rere any incomplien els seus pressuposts augmentant el deute de manera considerable, fins i tot quan no aprovaven pressuposts.

Vostès primer gasten més del que tenen, en conseqüència acudeixen als bancs per finançar aquest deute, però al mateix temps, a part d'anar al banca a finançar el deute, continuen gastant, continuen generant dèficit, que aquest dèficit es va transformant en deute, i, a més, mentre van fent, mentre van fent van dient que ho solucionaran, que prendran mesures de control. Ni el mateix govern del Sr. Zapatero els va creure en tres ocasions quan varen presentar el seu plan econòmic de finançament, però no és que no es prenguin aquestes mesures, és que es tiren al descontrol i el que succeeix és que els bancs perden la confiança en l'administració, varen perdre la total i absoluta confiança en totes les administracions governades pel pacte. Els tanquen les portes del crèdit, però no hi ha cap problema, si els bancs ens tanquen les portes del crèdit el que farem és finançarem la comunitat a càrrec dels proveïdors que, per cert, torn a repetir, els proveïdors són empreses, empresaris, societats que són de persones.

I quan ja no hi ha sortida, quan ja no poden anar als bancs, quan ja tenen absolutament asfixiats als proveïdors ja no poden anar a ningú més, i aquí apareix la gran solució, anirem als ciutadans. Es recorden d'aquells famosos bons patriòtics que vostès varen treure i que aquest govern fa tan sols unes

setmanes va tornar a tots els ciutadans 275 milions d'euros de bons patriòtics?

(Alguns aplaudiments)

I així, aquesta és la confiança que generava el govern del pacte que els tancaven la porta, els proveïdors no les podien tancar perquè les obrien per veure si algú del Govern entrava a pagar, i després als que anaven pel carrer els deien, m'ajudes a pagar tot el que jo m'he gastat? Així. Passen a deure doblers als bancs, als proveïdors, als estalviadors, és a dir, a tothom.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, aquest conjunt de deutes és el que ha hagut de torejar aquest govern des del primer moment en què es va fer càrrec de les institucions de la nostra comunitat. Vostès rebien les persones i els prometien uns doblers que sabien que no podien pagar, simplement perquè no existien i que sabien que s'havien gastat. Nosaltres hem hagut de rebre'ls a tots ells, els hem rebut amb llàgrimes als ulls i a poc a poc...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats. Perdó, Sr. President. Senyors diputats, els deman el mateix respecte a la cortesia parlamentària, segons com diu l'article 19, tal com els altres diputats han tengut amb les altres persones que han intervingut avui matí.

Moltes gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Torn a repetir, aquells proveïdors a què nosaltres hem hagut de rebre plorant...

(Se sent una veu de fons que diu: "i nosaltres")

... plorant, no vostès no els rebien plorant, els rebien prometent allò que els havien de pagar que al final no pagaven, és molt diferent.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Thomàs, no té ús de la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Per una senzilla raó, Sr. Diputat, per una senzilla raó, vaig ser jo que vaig rebre tots els proveïdors, totes les entitats, tots aquells als quals vostès prometien i no pagaven, no va ser vostè ni cap de vostè, vaig ser jo.

(Alguns aplaudiments)

I sé el que em varen dir, els ho puc assegurar. Per tant, una cosa que ha estat molt dura com perquè ara venguin vostès aquí explicant vuits i nous i cartes que no lliguen.

En els seus... perquè és curiós, en el seu intent per dir que si es compleix el dèficit és gràcies a vostès, com ha dit el Partit Socialista, els puc assegurar que no me'n puc avenir, d'aquesta, parlen ara dels 500 milions de millora gràcies al sistema de finançament de l'any 2009. Sra. Armengol, vostè diu més mentides que paraules cada vegada que parla d'això...

(Alguns aplaudiments)

... i diu mentides, diu mentides i li tornaré a dir, per activa i per passiva, en públic, en privat i per escrit si vol, diu mentides quan diu que els 500 milions que ens aporta el seu sistema de finançament, gràcies a aquests 500 milions complim el dèficit. Absolutament fals.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, senyors diputats.

(Continua la remor de veus)

Silenci, per favor. Continuem, Sr. President, quan vostè vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Torn a repetir, per molt que vostès parlin, la Sra. Armengol continua dient mentides.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, mirin, l'any 2009, apunti, després si vol jo li puc explicar en privat, l'any 2009, és que crec que està mal assessorada, molt mal assessorada, o simplement diu mentides, ja no sé què pensar. L'any 2009, primer any del seu sistema, l'any 2009, primer any del seu sistema, la comunitat va tenir 2.929 milions d'ingressos no financers mentre que l'exercici 2013 la comunitat n'ha tengut 2.786, 200 milions d'euros menys. Sap on és la diferència? La diferència és que quan vostès es varen gastar l'any 2009 3.785 milions d'euros el 2013, l'any passat, la comunitat es va gastar 3.119, 636 milions d'euros que es va gastar menys aquesta comunitat i que es va gastar més el seu govern. I així, vostès amb 200 milions més d'ingressos, amb 200 milions més, varen generar un dèficit de 856 milions d'euros. En canvi, ara, l'any passat, aquesta comunitat, aquest govern, amb 200 milions d'euros menys té un dèficit de només 334 milions d'euros. Això es pot veure, per si necessita una gràfica, en aquesta gràfica.

(Remor de veus)

Mirin, no, aplaudeixin perquè no m'han aplaudir a mi ni a aquesta bancada, han d'aplaudir l'esforç de tots els ciutadans, que és molt diferent, però miri, li ho tornaré a explicar...

(Alguns aplaudiments)

L'any 2009, l'any 2009 despesa, 3.785, enguany 3.119. L'any 2009, ingressos d'aquesta comunitat, 2.929, ingressos d'enguany, 2.786. L'any 2009 vostès es varen gastar 856 milions d'euros més. L'any 2010, 1.065 milions d'euros més. L'any 2011, 1.116 milions d'euros més. En canvi -aquí ve la diferència- l'any 2012, només 475 milions d'euros menys i aquest any, només 334 milions d'euros més.

Per tant, Sra. Armengol, simplement, el que vostè ha dit de 500 milions d'euros és mentida.

(Alguns aplaudiments)

I encara li diré una cosa més, és irrespetuós tenint en compte l'esforç dels ciutadans, de les persones, venir aquí ara a dir que el dèficit si avui es compleix és gràcies a vostès. Jo els he de dir que, francament, no ens sorprèn res del que escoltam avui matí, però això en el meu poble li diuen, Sra. Armengol, tenir molta barra, tenir molta barra.

(Alguns aplaudiments)

Vol que li digui què suposa l'incompliment del pressupost elaborat per un govern?, què implica que un govern no elabori, dic no elabori perquè el darrer any no va elaborar un pressupost, però el més important, que no ho compleixi, tenint en compte que vostès ho saben i no ho volen reconèixer? Suposa posar en risc els serveis socials bàsics d'aquesta comunitat, suposa posar en risc la sanitat, l'educació, l'estat del benestar perquè mantenir tot això aquest sistema val doblers i desgraciadament els ingressos són limitats. Quan un no respecta aquesta regla i gasta el que no té, passa el que passa, i tots sabem què va passar.

És un exercici de cinisme sense precedents dir ara i avui que li preocupen les persones perquè varen fer tot el necessari per debilitar els serveis que més necessitaven les persones en aquells moments, i vostès, i no altres, varen comprometre amb la seva desbaratada política econòmica el futur d'aquesta comunitat; i nosaltres, aquest govern, sense cap ajuda de l'oposició som els que estam aconseguint reprendre el rumb de l'economia i el manteniment, precisament dels serveis socials, de l'economia dels serveis educatius i sanitaris que vostès varen quedar i varen posar en entredit.

Avui els torna a agradar parlar de persones, volen que parlem de persones? Idò, ho podem fer, però seriosament. Els posaré una sèrie de dades, les conselleries d'aquest govern absorbeixen gairebé el 70% del total del pressupost d'aquesta comunitat, això és aproximadament 2.700 milions d'euros, més del 80% d'aquest total, d'aquest pressupost, es distribueix entre

les conselleries de Sanitat, d'Educació i de Serveis Socials. Això demostra, una vegada més, el compromís d'aquest govern per donar prioritat al manteniment dels serveis públics essencials. Sap què és el més important d'aquesta dada que li acab de donar? El més important és la possibilitat de complir-ho. Queda molt bé sortir aquí i omplir-se la boca parlant de persones i de polítiques socials i d'altres temes, però això s'ha de pagar, algú ho ha de pagar i el que convé és que es pagui quan un governa, no quan vénen els altres.

Aquest govern ha demostrat que és capaç de gestionar amb eficàcia precisament per poder pagar i està pagant el que genera i desgraciadament estam pagant el que varen generar altres.

Per tant -repetesc- per poder pagar els serveis bàsics que es donen als ciutadans, que són les persones, s'ha de poder pagar i no em cansaré de repetir una vegada més que el compliment del dèficit suposa poder garantir el que es destina als serveis bàsics essencials de la nostra comunitat. La millor manera de garantir aquests serveis i en conseqüència de garantir el millor servei possible és precisament des d'un equilibri pressupostari econòmic.

Per tant, no es facin més embolics, es tractava de fer un esforç important en el control de la despesa, d'eliminar tot allò que era eliminable, d'optimitzar els recursos, de saber dir que no a moltes coses que no aportaven productivitat i sobretot a apostar per la competitivitat. En definitiva, es tractava de ser responsables, seriosos i d'atrevir-se a gestionar la realitat del carrer, la vertadera, la que genera problemes, la que implica prendre decisions complicades, la política de veritat i no la que varen fer vostès.

Aquesta, aquesta gestió d'aquest govern es tradueix a poder dur a terme polítiques properes a les persones al marc de la sostenibilitat dels serveis perquè els puc assegurar si algú ho sap és el Partit Popular, aquí el Partit Popular fa polítiques per a les persones perquè sentint-los a vostès sembla que només vostès..., només a vostès els preocupen les persones i a nosaltres qualsevol cosa abans que les persones i ja comença a ser hora d'acabar amb aquesta mentida perquè ja n'estam tots un poc plens...

(Se senten algunes veus de fons que diuen "molt bé" i remor de veus)

...perquè amb els fets, amb els fets..., que és el que compta, ningú no ha fet més que nosaltres, que el Partit Popular, per la nostra comunitat.

(Alguns aplaudiments)

Un dels primers objectius d'aquest govern va ser pagar a les entitats, a les entitats que atenen persones amb discapacitat, que són persones, una cosa elemental. No puc evitar recordar-los, a vostès..., record perfectament com es manifestaven al costat de les associacions del sector social que reclamaven el pagament de tot el que se'ls devia, vostès, precisament vostès que havien endeutat la comunitat quan no hi havia fons, el dia abans de les eleccions els deien que no hi havia cap problema, que es pagaria tot, el dia després de les eleccions sortien al carrer devora ells exigint al que acabava d'arribar que pagàs tot el que vostès sabien que no tenia. Aquesta és la diferència.

Per tant,...

(Remor de veus)

Per tant, vostès mateixos... sabíem que aquest cinisme sense precedents i aquesta absència de qualsevol tipus de vergonya els havia de pagar algú, els que no hi eren, però els que sí hi eren sempre eren els discapacitats, els interessaven quan governaven, es volien fer la fotografia quan estaven en aquest carrer, però saben qui va pagar les ajudes a les quals vostès es varen comprometre?, en el cas que les tramitassin, perquè hi havia ajudes sense tramitar, que deien que ja estaven tramitades, els va pagar només aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

I això es diu..., se li diu a això riure's de la gent, però no de qualsevol persona, de les persones més febles.

La Conselleria de Família i Serveis Socials ha creat una àrea de gestió per potenciar també les polítiques socials, augmentar un 30% el pressupost en tres anys i aconseguir mesures d'eficiència, una xifra rècord en el nombre de persones beneficiades per la Llei de dependència i els vull dir, perquè tant que parlen vostès de l'informe de l'índex de pobresa, etc., que segons l'informe Funcas l'índex de pobresa es va incrementar entre l'any 2007 i 2011, curiosament quan vostès governaven, es va incrementar un 288%, i les Illes Balears passaren de ser la comunitat amb l'índex més baix a ser la cinquena amb l'índex més elevat. Per tant, senyors de l'oposició, no ens donin lliçons.

(Alguns aplaudiments)

En sanitat, matèria sanitària, s'ha aconseguit controlar la despesa desmesurada de l'Íbsalut, però el més important, sense deixar de donar servei de qualitat i atenent un dels objectius prioritaris, la reducció de les llistes d'espera. L'any 2013 s'ha reduït un 20,34% el nombre de malalts pendents d'una intervenció quirúrgica...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor... Sr. Thomàs!, silenci, per favor, no té la paraula, no pot intervenir.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Deien i diuen "tenim més de 100.000 persones en llista d'espera", aquesta xifra simplement és inventada, com pràcticament el que diuen vostès. Fa dos anys que un determinat diputat empra aquesta xifra, però se la inventa.

(Alguns aplaudiments)

La realitat és molt diferent, hem reduït la llista d'espera quirúrgica un 20% en un any i hem reduït la llista d'espera de consultes externes un 8% en un any. Per tant, aquest determinat diputat infla intencionadament, no sé per què, perquè demostra la irresponsabilitat, xifres que no són, a més les xifres de quiròfans tancats, l'any 2013 ha estat l'any que més intervencions quirúrgiques s'han fet als hospitals públics, l'any que més consultes externes s'han fet, l'any que més proves diagnòstiques s'han fet, des de l'any 2007 a l'any 2013.

L'any 2013 ha estat l'any que més activitat assistencial s'ha fet als hospitals públics, perquè hi ha algun diputat que diu mentides i que no diu les xifres que són reals.

(Alguns aplaudiments)

Hem apostat per millorar el Servei de Salut per a tots els ciutadans en igualtat de condicions amb un compromís que tenia aquest partit i aquest govern, amb el nou servei de radioteràpia a Eivissa i a Menorca, que es posarà en marxa properament. Un dels compromisos d'aquest govern era aconseguir que l'Hospital de Can Misses i l'Hospital Mateu Orfila disposassin d'un servei d'oncologia radioteràpica, amb aquest nou servei entre 200 i 300 persones, malalts oncològics de Menorca, d'Eivissa i Formentera, podran rebre el tractament a la seva illa, així no hauran de traslladar-se a Palma per ser tractats.

És un compromís i és una prioritat d'aquest govern, una feina que varem fer conjuntament amb el Consell d'Eivissa i el Consell de Menorca, als presidents dels quals vull felicitar per tota l'ajuda que ens han donat en aquesta tramitació i sobretot per garantir a tots els ciutadans de les Illes Balears una assistència sanitària equilibrada, de qualitat, amb les màximes condicions de (...), en aquest cas a Eivissa, a Formentera i en aquest cas a Menorca el Govern dóna així una resposta a una reivindicació històrica.

(Alguns aplaudiments)

El pressupost de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats per a l'any 2014 és de 798 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 2,29% respecte del pressupost de l'any passat, es tracta d'un augment de 17.800.000 euros, per grans grups aquest pressupost destina 740.000 euros a Educació, 37.300.000 euros al Servei d'Ocupació, 12..., aproximadament 13 milions d'euros a Cultura i 1,5 milions a Joventut.

En matèria educativa -ho tornaré repetir totes les vegades que facin falta- l'educació pública de qualitat en català no és el nostre model, aquest és el model de la immersió lingüística, no els hauria de sorprendre. El nostre model és el model d'educació pública, de qualitat, però trilingüe...

(Alguns aplaudiments)

...model en llibertat, model trilingüe, model plurilingüe. Per tant, no enganin la gent. Educació, sí; educació pública, sí; educació pública de qualitat, sí, però no en català, trilingüe.

(Alguns aplaudiments)

Mirin, s'hauria... nosaltres respectem la discrepància i és lògic que es qüestionin les decisions del Govern i nosaltres hem respectat que quan vostès governaven aquí es pogués aplicar un model d'immersió lingüística, es respectava, però vostès ara no respecten, ara vostès no respecten....

(Remor de veus)

...que nosaltres vulguem aplicar el model de la majoria que és un model trilingüe, simplement, simplement respectin la voluntat de la majoria. Vostès varen implantar la immersió i nosaltres volem el trilingüisme en llibertat, respectin-ho, respectin-ho.

(Alguns aplaudiments)

Qüestionar, sí; criticar destructivament, no; respectar, sí, és un signe democràtic.

Si feim referència a l'ocupació, hem escoltat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...hem escoltat tantes barbaritats en matèria d'ocupació, el nombre de persones donades d'alta a la Seguretat Social de les Illes Balears durant el mes de febrer ha estat de 347.921, això suposa un increment de 3.672 persones respecte del mateix període de l'any anterior, de l'any 2012.

El febrer és el desè mes consecutiu en què s'ha creat ocupació neta a les Illes Balears, és la primera vegada des que va començar la crisi l'any 2008 que augmenta l'afiliació en termes anuals en un mes de febrer. Balears és l'única comunitat autònoma de totes les Illes Balears que du 16 mesos consecutius reduint les xifres d'atur. Al mes de febrer les Illes varen registrar 4.729 aturats menys que fa un any. Des de l'any 1997 no es produïa una caiguda tan forta, un mes de febrer, en termes interanuals.

Es tornen omplir la boca amb les xifres d'aturats i ens volen donar lliçons, però lliçons falses, convé que almenys escoltin i mirin les dades publicades, que no són les nostres, són les que publiquen entitats independents.

Juny de l'any 2007, inici de legislatura del pacte de progrés, juny de l'any 2007: 27.713 aturats, xifres contrastables. Juny de l'any 2011, quatre anys de pacte, final de legislatura: 71.494 aturats. Són xifres publicades, no interpretables. Per tant, no fa falta que calculin, els ho diré jo: quan vostès varen governar es va produir un increment d'aturats de 43.721 persones més a l'atur, per favor!

No ens donin lliçons en una cosa tan delicada, tan sensible, nosaltres no donam lliçons de res, simplement donam i feim públiques les dades, i vostès ens estan dient pràcticament que durant la seva etapa fins i tot es va crear atur...es va crear feina, senyors!, un poc de respecte, aquesta és la diferència, són dades no interpretables, dades publicades, dades que no es poden manipular: inici del Govern del pacte, 27.000 aturats; final del Govern del pacte, 72.000 aturats, senzill, sobren comentarís.

Els encanta parlar, però després d'això no es reflecteix res del que parlen en fets, molt parlar i molta poca feina, fum, res més que fum. Diuen que pensen en les persones i la crua realitat, en números, en fets contrastables, no interpretables diuen tot el contrari.

Varen voler fer creure que amb el compliment del dèficit arribarien els dies més foscos d'aquesta comunitat i tanmateix sembla que els dol veure que es compleix l'objectiu de dèficit i que cada dia també surt el sol.

Parlaven que si es complia el dèficit es produiria destrucció d'ocupació i recessió econòmica, idè, miri creació d'ocupació i activació de l'economia, previsió per a l'any que ve: creixement de més d'1% de l'economia. De nou, una altra vegada les dades els tornen deixar en evidència, però és que no som nosaltres, són les seves dades, es crea ocupació i l'economia està creixent.

Les diferències entre el que varen fer vostès i la nostra gestió els tornen deixar en evidència. És la diferència entre treure's de la butxaca plans que no varen servir simplement perquè figurar foto o pagar o el que vàrem fer nosaltres plans per pagar a proveïdors amb els quals hem ajudat a moltes empreses o, com vostès diuen, moltes persones.

S'és molt poc rigorós igualment -i s'ha dit avui un parell de vegades- quan es diu sense cap tipus d'objecció que aquest govern ha augmentat històricament el deute, de veritat que crec que quan una persona diu això és perquè no s'ha mirat res, no li han explicat res o, el que no voldria que fos, que es diguessin mentides.

L'any 2011 hi havia un deute financer amb els bancs de 5.250 milions d'euros, deute comercial amb proveïdors, que són persones, 1.600 milions d'euros, carregant un altre..., una rere l'altra les empreses precisament que prestaven els serveis, resulta que amb els plans de pagament als proveïdors ens hem posat al dia, pagant deutes que venien de molt enrere i al final de tot surten vostès dient que hem augmentat el deute. La seva teoria és que ara com que ja no hi ha deute financer de 4.500 milions d'euros és un deute de 5.586 milions d'euros, que es deu únicament al fet que per pagar els deutes a les empreses, que són persones, aquest govern ha bancaritzat més deute, l'ha transformat en deute financer.

Mirin, només tenint en compte el deute bancari, que és el que miren vostès, vostès en quatre anys varen incrementar el deute bancari i varen passar de 1.750 milions d'euros a 4.560 milions d'euros, això implica un increment de deute de 153%. Nosaltres hem passat de 4.560 milions d'euros a 6.586, només un 44%, menys d'un cent per cent menys de diferència.

Però mirin, aquí, aquesta gràfica és com se sol dir *El libro gordo de Petete ...*

(Remor de veus)

...o anam a classes perquè ens ho expliquin. Miri,...no, no és per aplaudir, és simplement per explicar, convé que s'expliqui, no, perquè se'ls ha d'explicar a vostès que no hi creuen.

Mirin -ho mostraré a tots-, el deute s'ha incrementat simplement en el que fa referència a l'increment de dèficit, aquest govern no ha incrementat el deute com a conseqüència de gastar. Juny de l'any 2011, deute comercial i deute financer -deute comercial i deute financer-que era de 6.930 milions d'euros. Si s'hi fixen l'any 2013...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...no, si hi eren vostès, si ho varen gastar vostès...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, no pot intervenir. Senyors diputats, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

L'any 2013...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

És que és important que ho entenguin perquè estan dient coses que són mentida, simplement.

(Continua la remor de veus)

Que un miembro de la Mesa tenga que decir, y yo tenga que escuchar determinadas cosas, Sra. Presidenta, por aquí no paso.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. President, si vol continuar.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Els ho tornaré explicar perquè val la pena, bàsicament perquè o no ho saben o diuen mentides, vull pensar que és el primer.

El deute financer s'ha transformat..., el deute comercial en deute financer, de tal manera que hi ha menys deute comercial que és conseqüència d'haver pagat als proveïdors i de ja no ser ells els que financen, són els bancs i hem passat de 6.930 milions d'euros a 6.944 milions d'euros. El deute, el deute acumulat és conseqüència del dèficit acumulat, una cosa tan senzilla que no és que no es vulgui entendre ni es vulgui saber, simplement són mentides.

(Remor de veus)

S'entén, s'entén que no ho entenguin.

A més de tot això, hem de sentir -torn repetir- una altra vegada, vinga tornem-hi, la cançoneta de les persones, quan no hi ha cap fet -insistesc- realment que tengui en compte el suport a aquestes polítiques de les persones.

Vostès pensen en les persones i fan polítiques públiques i els seus resultats són, pensant en les persones, 40.000 persones més a la llista de l'atur. Vostès que pensen en les persones i fan polítiques públiques pensant en les persones, els resultats són cents d'empreses en fallida per falta de pagament de l'Administració. Vostès que pensen en les persones i fan pagar les persones, paguen 13 vagons de trens que no van enlloc i que pagant, ens costaran a tots 77 milions d'euros.

(Alguns aplaudiments)

Supòs que pensant també en les persones. Jo simplement els puc demanar un favor pensant que pensen en les persones: no pensin més en les persones, deixin-les tranquil·les perquè aquestes persones els ho agrairan.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, pensar en les persones i fer feina per i per a les persones implica que quan aquestes confien en les polítiques de l'Administració per iniciar projectes de vida empresarial l'Administració ha d'estar a prop i les ha d'ajudar a fer aquest esforç. Pensar en les persones i fer feina per i per a les persones implica no enganar-les, ni prometre'ls allò impossible, sinó que l'administració respongui i aconsegueixi ajudar les empreses.

Una administració que tendeix a l'equilibri pressupostari és una bona administració. Una administració que compleix l'objectiu de dèficit és una bona administració. Una administració que compleix i un govern que compleix amb els seus compromisos implica una bona administració.

Senyores i senyors diputats, aquesta és la feina que tenim tots per endavant i el que ens permetrà continuar optimitzant els recursos públics. El que avui és notícia per ser la primera vegada que succeeix a la nostra història de les Illes Balears hauria de ser en el futur una cosa normal, rutinària, que no implicàs la compareixença del president del Govern de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Francesca Armengol, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, per tot el respecte que me mereix aquesta cambra jo no l'insultaré, jo no li diré mentider. La seva declaració de patrimoni l'ha deixat retratat de per vida, Sr. President. Jo no l'he d'insultar, es desacredita vostè mateix quan puja a aquesta tribuna demanant una compareixença parlamentària, i tothom, tothom se n'adona que vostè no té cap projecte per a aquesta comunitat autònoma. Jo li donaré arguments.

(Petit aldarull)

Jo li donaré arguments, Sr. President. De veritat vostè creu que la gent viu millor que l'any 2011? De veritat vostè creu que algú pot entendre o pot creure que el seu govern s'ha dedicat a escoltar i estar devora els que més pateixen i intentar restablir drets socials d'aquesta comunitat autònoma? Si vostè, per no escoltar, ni ha escoltat l'oposició, un president que ve aquí a llegir-nos una rèplica escrita. Tanta sort que la hi han escrita, perquè ni les rectificacions no faria bé si no les dugués escrites, Sr. President. Aquesta és la realitat, vostè no escolta absolutament res ni ningú, vostè ve aquí a explicar una vegada més, des de la seva visió d'aquesta comunitat autònoma que és molt, molt esbiaixada, president.

I ja estic una mica cansada, jo i crec que tots els ciutadans, que després de gairebé tres anys de govern continuï exclusivament parlant de passat. President, quan se n'adonà que és el president de les Illes Balears, que li queda menys d'un any per definir el rumb polític d'aquesta comunitat autònoma i que ha empitjorat moltíssim les condicions de vida d'aquesta comunitat autònoma? I si vol parlar d'herència, d'una vegada per totes expliqui el que va passar a la legislatura de Jaume Matas, i la Sra. Cabrer hauria de tenir la boqueta tancada d'aquella legislatura.

(Petit aldarull)

Aquesta és la realitat que ja ens té més que farts, perquè vostè ens explica que ha hagut de pagar deutes perquè vàrem concertar places en dependència i en discapacitat. Sí, i n'estam orgullosos. Que ha hagut de pagar deutes perquè vàrem fer escola pública. Sí, i n'estam orgullosos. Que ha hagut de pagar deutes perquè vàrem contractar professors per a l'escola pública. Sí, i n'estam orgullosos. I quins deutes hem hagut de pagar del PP? El Palma Arena, el metro que s'inunda i les butxaques plenes de membres del Partit Popular que són a la presó.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Aquesta és l'herència del PP. Per tant ja basta, ja basta, Sr. President, ja basta.

Ve aquí a parlar d'un únic indicador econòmic, un únic indicador, i li ho he intentat explicar, un únic indicador que tenim a l'1,3%, i que podríem legalment haver invertit 44 milions d'euros més per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Vostè ens va dir que no gastaríem el que no tenim, aquesta era la seva decisió. Bé, idò ha gastat 334 milions d'euros més del que tenim, perquè aquest és el dèficit que vostè ha fet durant aquest any passat de 2013.

I no em digui que mentim quan parlem de deute públic, i no em digui que mentim quan parlem de sistema de finançament autonòmic. Sr. President, sigui mínimament rigorós, mínimament rigorós. La liquidació del 2011 del nou sistema de finançament autonòmic pactat la passada legislatura ha suposat a les arques públiques 551 milions d'euros més que vénen de l'Estat, i no ho diu Francina Armengol, ho diu el ministre Montoro en resposta parlamentària. Ja està bé! I si aquests 550 milions d'euros els haguéssim cobrat en el 2011 el dèficit que haguéssim deixat no hagués estat el 4,1, hagués estat el 2,1, que és bàsicament el que vostè tendria sense aquest sistema de finançament autonòmic. Per tant ja està bé, Sr. President!

I el deute és el que és. Banc d'Espanya. Quan nosaltres vàrem deixar la legislatura, 4.500 milions d'euros. Ara, 6.600 milions d'euros; les seves previsions, que acabarem amb 7.000, i ja li ho dic, president, que s'equivoca, seran més, vostè serà també el campió del deute públic. Estam en el 25,6% del PIB, i l'hi vàrem deixar al 17,1% del PIB. Aquesta és la realitat.

Múscul polític, Sr. President, múscul polític per aconseguir més recursos econòmics. Quin ha tengut?, quin ha tengut? Les decisions que vostè ha pogut prendre, quines han estat? Inversions estatutàries, zero euros. Pressupost general de l'Estat, ens han condemnat a la infàmia des que governa el Partit Popular a Madrid. Nou règim especial, zero, Sr. President. Aquesta és la realitat, vostè no ha aconseguit absolutament res més, ha acotat el cap davant el Govern d'Espanya. Nova fiscalitat aquí; ha tengut múscul per dir, idò toquem els impostos a les butxaques més grosses?; no!, no!, Sr. President, no ha fet això, ha fet exactament tot el contrari, ha fet pagar la crisi a la classe mitjana i als més febles.

Quines decisions polítiques ha pres de ver vostè? Retallar, que és el que li he explicat; vostè ha llevat professionals sanitaris, 1.200; ha acomiadat 1.000 professors; ha rebaixat el pressupost públic a l'educació pública, l'ha rebaixat a la sanitat pública, ha augmentat les llistes d'espera; ha deixat la Llei de dependència en *standby*, Sr. President. Nosaltres vàrem donar prestacions per dependència a 10.000 persones, vostès, 200, n'han augmentat 200. És una vergonya, quan les necessitats socials estan creixent d'una forma desmesurada. La pobresa ha augmentat 5 punts. La precarietat laboral és molt major, Sr. President, un 5% ha augmentat la pobresa. Els contractes que augmenten són els contractes de 0 a 3 mesos.

Aquesta és la realitat, i què ha fet alhora, president?, què ha fet alhora? Ha donat amnistia urbanística als hotelers i els ha permès que facin explotació laboral als treballadors. Aquesta és la realitat. Ha concertat un col·legi de l'Opus Dei, ha subvencionat la gent que es va una assegurança privada per la sanitat privada. Aquesta és la realitat, Sr. President.

Miri, vostè ha estat incapaç de plantejar un full de ruta per a aquesta comunitat autònoma pactat socialment, vertebrat socialment, amb partits polítics, amb sindicats i amb agents empresarials, que és la forma de "governança" que ens demanen els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Ha estat incapaç de tirar endavant un projecte que garantís més igualtat d'oportunitats; tot el contrari, Sr. President, tot el contrari. Ha governat des de l'autoritarisme, des de la imposició, de la manca de diàleg i de consens...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta. Sr. President, jo no li puc contestar tot el que vostè ha explicat, perquè ha parlat el que ha volgut i del que ha volgut, i jo li propòs una cosa: facem un debat de política general quan vulgui; d'educació, quan vulgui; sense papers, Sr. President, sense papers, explicant a la cara i als ulls dels ciutadans el que ha fet vostè i el que hem plantejat nosaltres com a alternativa política i el que plantejam de futur, Sr. President, perquè la realitat és molt clara. A vostès, a la dreta, els ha anat molt bé aquesta crisi econòmica; sap per què?, perquè els ha servit d'excusa per canviar el model social. I què han provocat?, que la gent...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...la gent que neix a una classe rica, la gent que neix a una casa rica, la gent que té recursos econòmics té moltes més possibilitats, perquè la crisi econòmica ha enriquit a molts, a alguns els ha enriquit moltíssim...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab, Sra. Presidenta. ...però la realitat és que la classe mitjana i la classe treballadora són les que han passat la factura d'aquesta crisi, i això és el seu model social que mai no s'han atrevit a escriure damunt paper però que ens han aplicat a cop de corró en aquesta comunitat autònoma i a Espanya, i per això li repetesc, Sr. President, que té els dies comptats en aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica..., té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Bauzá, avui ha fet un discurs patètic, impropï d'un president que du tres anys governant. No està a l'oposició, Sr. President, està governant. Ha fet un discurs címic, hipòcrita, tergiversant les dades, provocador. I tot això ha vengut aquí a donar-nos lliçons un senyor que quan governava a l'Ajuntament de Marratxí la Sindicatura de Comptes li va trobar una auditoria plena d'irregularitats, on va amagar 5,8 milions del deute municipal, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta és la seva manera de governar.

Sr. Bauzá, ha complert l'objectiu de dèficit, efectivament; és un alumne aplicat de Rajoy i de Montoro. Però com li ho paguen, el Sr. Montoro i el Sr. Rajoy? Ha estat un president transparent a Madrid. Ahir parlàvem del seu fracàs en l'obtenció del règim especial per a les Illes Balears. Ha caducat, Sr. Bauzá, dia 1 de març va caducar, ja estam fora de termini; no ha aconseguit que arribassin les inversions estatutàries que va aturar Zapatero però que ha continuat aturant el Sr. Rajoy. A les inversions dels pressuposts generals de l'Estat, per molt que ens vulguin vendre motos, som dels darrers, i alerta al que passarà amb el finançament autonòmic, i esper equivocar-me pel bé dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears.

Sr. Bauzá..., per cert, ha dit que el primer pacte de progrés va ser tan nefast; va deixar el dèficit en el 0,4% el primer pacte; estan bastant lluny vostès, eh?, amb l'1,3; al 0,4% el primer pacte. No ens ha escoltat, no ha parlat del dèficit de les persones, no li interessa. Els dèficits socials evidentment no li interessin. De fet tergiversa dades. Sr. Bauzá, la llista d'espera quirúrgica ha passat de 51 dies el 2011, 51 dies havia d'esperar un ciutadà perquè l'operassin, a 114 dies. Sr. Bauzá, hi va la vida, en això, hi va la vida de les persones!, Sr. Bauzá, pareix que no n'és conscient. No ens ha volgut escoltar.

Les entitats socials que aquí fora estaven protestant estaven indignades perquè vostès acabaven de pagar 10 milions d'euros a Acciona per al Palau de Congressos. Aquestes eren les seves prioritats, Sr. Bauzá! Abans que cobrassin les entitats socials havien de pagar allò del Palau de Congressos. Com diu el meu grup a l'ajuntament, si l'haguéssim desmuntat ja ens haguéssim estalviat molts de doblers.

Sr. Bauzá, podem parlar del que s'havia de pagar a partir de 2007: el metro, les autopistes, el Palma Arena..., però no paga la pena parlar del passat, Sr. Bauzá; parlem del futur, Sr. Bauzá, i vostè només ha fet referències al passat. Ens ha dit que en el passat no ens donaven crèdit. Sr. Bauzá, als bancs els varen haver de donar 140.000 milions d'euros públics de tots els ciutadans perquè poguessin donar crèdit!, dels quals 60.000 no els tornarem recuperar mai. Aquesta és la seva política, aquest és el seu model!, donar doblers als bancs i no als ciutadans i a les ciutadanes.

Per cert, ja que parlen dels proveïdors, paguin als ajuntaments, també, que també donen serveis als ciutadans, que són els serveis més propers als ciutadans. Paguin-los, escoltin el Sr. Pastor, escoltin el Sr. Pastor en aquest sentit.

(Remor de veus)

Avui, per cert, hem al·lucinat amb la Sra. Cabrer: "El que pensa la majoria dels ciutadans és que això del dèficit..."; els ciutadans són a la plaça de Cort eufòrics, eufòrics per aquestes xifres de dèficit. Sap qui hi ha a la plaça de Cort eufòrics per aquestes xifres de dèficit?, sobretot els que no tenen feina, o els que la tenen i cobren 700 euros i han de fer el doble de feina del que feien abans, perquè hi ha abusos laborals; o els que estan esperant a la llista d'espera quirúrgica; o les famílies que no arriben a final de mes. Aquests estan encantats, estan eufòrics, aquests estan que no poden sortir del seu cor de tan bé que va el dèficit, el que no arriba a final de mes. Sap quantes famílies hi ha?, el 18% de les famílies de Balears no arriba a final de mes, Sra. Cabrer, pareix que no ho sap.

Per cert, avui hem escoltat la segona rectificació en menys d'una setmana d'aquest govern. Primer rectifica el TIL i avui ha rectificat les seves paraules d'ahir en relació amb l'educació. Ahir el subconscient el va trair, Sr. Bauzá, va demostrar realment què és el que el preocupa: ni l'educació, ni la qualitat, ni per descomptat que sigui una educació pública, evidentment; el que no volen és educació, Sr. Bauzá, està clar, vostè no vol educació, està clar. I avui ha hagut de rectificar i sortir a parlar una altra vegada més de la seva obsessió: "el model d'immersió no és el nostre model", ha dit. Sr. Bauzá, a quin model es refereix?, al decret de mínims que va aprovar el Partit Popular?, és aquest el model que no és el seu model...?

(Remor de veus)

...perquè és el que s'ha estat aplicant aquests anys! El model d'immersió lingüística que vostè diu no és vera, no hi ha hagut mai un model d'immersió lingüística a Balears. És fals!, és fals! Hi ha hagut el decret de mínims, que permetia una flexibilitat i que les escoles han aplicat, els consells escolars per unanimitat

han aplicat uns models consensuats amb els pares, amb els mestres, amb els alumnes, amb tota la comunitat educativa. És això el que vostès s'han carregat!, és això!, és aquest model de consens!, és el model que ha funcionat aquí. Amb l'excusa de l'anglès. L'anglès el volem tots, Sr. Bauzá, tots volem anglès per als nostres fills, per descomptat que sí, per descomptat que sí, però no de la manera que ho han fet.

Miri, Sr. Bauzá, ara faré referència a una altra de les qüestions que ha dit. Ha dit que els aturats durant el pacte varen passar de 27.000 a 72.000. Efectivament, quan es va enfonsar el model econòmic del Partit Popular, el model que es basava en la construcció, en l'especulació financera immobiliària, evidentment que hi va haver milers de persones que varen quedar sense feina, per culpa d'un model especulatiu, d'un model que va fomentar el bum immobiliari, el seu model, el seu model. I esper que no pretenguin recuperar aquest model de creixement de la construcció, perquè algunes de les coses que van aprovant ara apunten cap aquí, Sr. Bauzá, i ens hi tornarem a trobar.

La passada legislatura el Partit Popular no només votava contra els plans d'estalvi que es varen presentar pel govern del pacte, no volien l'estalvi; recorden quina era la seva votació?, votaven en contra. No només això...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'anar acabant.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...sinó que a la vegada demanaven més i més despesa.

Vaig acabant, Sra. Presidenta, però el Sr. Bauzá, a part que ha utilitzat més temps a la seva rèplica, ha fet un debat de política general. Jo no sé si és que ja pensa que no arribarà a l'octubre per fer el pròxim debat de política general perquè l'incompatibilitzaran...

(Remor de veus)

...té por i ha fet avui el debat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar. Sr. Barceló...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...perquè, si no, no ho entenem. Vaig acabant, Sra. Presidenta, vaig acabant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Parlem, per tant, per acabar, de futur, el que hauria d'haver fet vostè. Miri, Sr. Bauzá, enfront del model de la precarització, dels treballadors mal pagats i explotats, d'un model que permet als hotelers sortir dient que no han de guanyar més els treballadors a pesar que estan guanyant molt més ells, aquest model seu, un model que ofereix només feines a hostaleria i a grans superfícies, és això el que volem per als nostres fills?, només un model que ofereixi feines de cambrers?, de cambrers i de caixers en grans superfícies? És el que estan oferint vostès. Bé, idò davant aquest model de monocultiu turístic, del perill de tornar a dependre de la construcció, davant d'això necessitam apostar per les persones, per les seves necessitats, per la sanitat i el benestar social, per l'educació de qualitat i en la nostra llengua i en anglès, per descomptat, també, i pel consens educatiu, i per un progrés econòmic. Necessitam una economia intel·ligent; una economia que tengui en compte el turisme, que continuarà essent la nostra base, continuarà sent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...el gruix... Acab, Sra. Bauzá. ...però que hi hagi un model econòmic de futur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, si vol.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

...d'indústria, que redreci per tant aquest model econòmic; de prosperitat compartida i d'economia del bé comú, dues frases, prosperitat compartida i economia del bé comú, que sé cert que cap del seus diputats no sap què vol dir, sap què vol dir. Idò jo li ho tornaré a repetir: prosperitat compartida i economia del bé comú, i així tots hi sortirem guanyant, i no com ara passa, que els més forts són cada vegada més poderosos i els més febles cada vegada més enfonsats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, just per a aclariment. Jo som Sra. Durán o presidenta. Som Sra. Durán o presidenta. S'ha equivocat abans, dirigint-se a mi.

(Remor de veus)

Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Margalida Cabrer, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, previsibles han estat les intervencions dels grups de l'oposició, perquè no volen admetre la seva gestió, la seva gestió!, ni de Matas ni de Bauzá, la seva gestió!, els quatre pitjors anys de la història econòmica de les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Perquè sap que hi ha hagut de temes a resoldre, Sr. President. Hem de resoldre el dèficit, el pagament a proveïdors, l'atur, l'endeutament, el finançament, la recessió econòmica, no haver de tornar les inversions estatutàries. Ho varen espenyar tot i a lo grande, senyores i senyors diputats, a lo grande.

(Remor de veus)

I mirin... Tranquils.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ja en parlarem demà, no es preocupi, Sra. Armengol. Els farà mal..., els farà mal sentir-ho, jo ho entenc, que els farà mal, però sempre... Escoltin, escoltin, sempre ha de venir el Partit Popular, sempre, per reactivar l'economia, per generar feina, per equilibrar els comptes públics i per sortir de la crisi.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sempre. Sempre, el Partit Popular ho farem molt malament, però sempre recuperem l'economia i treim endavant els comptes públics i garantim el futur de les persones, dels més dèbils, la viabilitat de la dependència, de les entitats socials que tant els importen, del funcionament dels hospitals, de les escoles. No ens donin lliçons, senyores i senyors diputats; no utilitzin els dèbils ni facin melodrames. El melodrama és el que ens vàrem trobar, el que ens vàrem trobar.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Se'n recorden, dels discapacitats aquí a fora?, que ho ha dit el president? És el dia més dur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...el dia més dur que hem viscut els membres del Partit Popular, el més dur de la nostra història va ser quan vàrem trobar els discapacitats aquí fora. Aquest va ser el dia més dur que jo he viscut en la meva vida política.

(Alguns aplaudiments)

Vostès, clar, han d'emprar els dèbils, ... perquè jo ho entenc, el debat d'avui per a vostès és un debat molt difícil, jo puc entendre que sigui molt difícil, però no utilitzin ni es facin defensors dels que varen ser les víctimes de la seva gestió. Clar que queden moltes coses a fer, i clar que queda gent a l'atur i clar que hem de fer feina, però hi ha una cosa que hem canviat, que és la tendència econòmica. Ha estat el Govern del Partit Popular que ha canviat la tendència econòmica que serà imparable a no ser que tornin vostès, serà imparable a no ser que tornin vostès. Aquest és el greu perill d'aquí a cinc-cents dies a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments)

Una dada clara, amb vostès ens desviàvem 800 milions de l'objectiu del dèficit, hi havia un objectiu i ens desviàvem 800 milions, avui ens desviam, no és que ens desviem zero, zero, és que és menys 44 milions d'euros...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... 800 milions de desviament menys 44 milions d'euros de desviament. Jo entenc que les xifres són molt dures, senyores i senyors diputats, com els 800 milions d'euros de forat en sanitat, 50 milions d'euros de forat en educació, 12 milions d'euros en discapacitat, 50 als agricultors, 20 milions d'euros en habitatge, ... Això és el que varen pagar de la seva gestió, no de la gestió dels altres i el que hem fet és equilibrar i remuntar i el que feim és pujar ara, el 2014, els pressuposts de serveis socials, que ha passat a tenir 138 milions d'euros per a 2014 quan el vàrem trobar a 94, i ha pujat un 2% el pressupost de sanitat que representa el 45% de tot el pressupost de la comunitat autònoma, i ha pujat un 2% el pressupost d'educació, els serveis bàsics essencials. Els hem equilibrat, els garantim i els pujam. Aquesta és la realitat econòmica que jo entenc que els fa malament.

Ara sí, ara sí, Sra. Armengol, vostè no em digui que jo he de callar, mai no em torni a dir en aquesta tribuna que jo he de callar, mai no m'ho torni a dir, mai no m'ho torni a dir, senyora...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, Sr. Bonet, per favor, silenci.

(Se sent una veu de fons)

Sr. Bonet, silenci. Sr. Bonet, silenci.

(Remor de veus)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... perquè, Sra. Armengol...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... vostè, Sra. Armengol...

(Cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, he aturat el temps, un segon, per favor. Senyors diputats, estam...

(Remor de veus)

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Jo li contestaré allò de Matas, clar que sí que li contestaré allò de Matas, només faltaria que no li vull contestar, només faltaria que no li pugui contestar.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, la Sra. Cabrer està en el seu torn de paraula, per favor, deixin-la intervenir.

(Se sent una veu de fons)

No es dirigeix...

(Remor de veus)

Sr. Thomàs, Sra. Armengol, no estan en l'ús de la paraula, deixin intervenir.

Sra. Cabrer, pot parlar quan vostè vulgui.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. A mi m'han dit que havia de callar la boca, jo no callaré mai en aquesta tribuna la boca i menys quan vénen aquí de *Heidi* i de *Caperucita Roja* els que eren els socis de Munar, la Sra. Armengol era la presidenta del consell...

(Alguns aplaudiments)

... i va aprovar més d'un 20% d'un modificat de la carretera de Manacor, aquesta a la qual li falta tant d'asfalt, vostè era la presidenta i va aprovar un modificat per sobre d'un 20%, Sra. Armengol, el mateix, tranquil·la, vostè no és *Caperucita Roja*, vostè ha governat, tenia uns socis de govern, Vicens, Nadal, Munar, vostè anava amb Munar a Madrid a negociar les carreteres...

(Alguns aplaudiments)

... aquesta és la realitat, no passa res.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, per favor, centri's en el debat. Sra. Cabrer, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Idò continuarem parlant de les persones, i les persones, les persones, senyores i senyors diputats, és no haver de tenir una recessió econòmica de 2007 a 2009 o del 0,9% el 2010 sinó tenir un creixement econòmic al 0,3%.

Avui assistim a un article de premsa del guru econòmic que no va voler donar la cara en aquest parlament, l'any passat ens deia que era el dèficit del *pirro*, avui ens diu *falsedades y omisiones tras el dato del déficit*. Reconeix el conte de la lletera, que si ell hagués tengut el 2011 no sé què, idò, no seria el 4,19, ... En definitiva, s'ho va gastar, s'ho va gastar sense tenir els doblers.

(Alguns aplaudiments)

Acab, senyores i senyors diputats. Els convendria, jo crec, Sr. President, als grups de l'oposició tenir papers, jo crec que els convendria tenir papers perquè tendrien qualque alternativa a oferir i la realitat és que vénen aquí sempre parlant o de Matas o evidentment fent de *Robin Hood* dels més dèbils, però jo crec que aquí el que s'hauria de tenir és respecte cap un president que ha fet història en aquesta terra.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, el Partit Popular, aquest govern, ha capgirat la situació econòmica de les Illes Balears, de les persones, ho ha hagut de passar malament, de donar la cara per altres, d'estar moltes vegades de mal humor de veure aquesta situació desesperant, però ho ha aconseguit, hem sanejat els comptes públics, els vàrem trobar en fallida i els hem sanejat. Hem donat la volta a la situació...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, ha d'acabar.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

... no és un somni -ja acab, Sra. Presidenta-, no és un somni, senyores i senyors diputats, són fets, no són paraules, són fets, i no són xifres, són persones. Estam millor i continuam millorant.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sra. Presidenta, demana la paraula d'acord amb l'article 76.1 del Reglament, per al·lusions directes a la meva persona.

LA SRA. PRESIDENTA:

No la hi puc donar...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Supòs que les ha sentides.

LA SRA. PRESIDENTA:

No li puc donar la paraula, Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

No em pot donar...?

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

... perquè com vostè sap, Sra. Armengol...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

... com vostè sap som enmig d'un debat i no li puc donar la paraula, d'acord?

(Remor de veus)

Continuam amb la intervenció. Sra. Armengol, no té la paraula. Sra. Armengol,

(Se sent una veu de fons)

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

Sra. Armengol, no té la paraula.

(Se sent una veu de fons)

Sra. Armengol, no té la paraula. Continuam, continuam amb la compareixença. Temps ara de contrarèplica del president del Govern de les Illes Balears, sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. És obvi que no percebem la realitat de forma ni tan sols semblant, el que per a nosaltres és una bona notícia, un clar senyal que anam pel bon camí per a vostès no és més que una excusa per tirar més terra sobre tot l'esforç que, torn a repetir, no només ha fet un govern sinó que fan tots els ciutadans de les Illes Balears, un esforç que els record que no únicament fa aquest govern sinó que mereix el respecte i el suport de totes les forces polítiques.

Senyores i senyors diputats, no tenc cap dubte que complir amb l'objectiu de dèficit és bo, és un molt bon senyal, és un clar símptoma que les coses ara es fan des de la responsabilitat, les decisions que es prenen són les correctes i els resultats comencen a demostrar-ho. És una obligació d'aquest govern i de tots els que el succeeixin vetllar pel compliment rigorós dels pressuposts, aprovar pressuposts i vetllar pel sosteniment dels serveis públics. Tot comença adaptant les nostres despeses als nostres ingressos com -torn insistir- succeeix a l'economia de totes les famílies.

El compliment dels nostres compromisos té un efecte immediat a l'entorn, complir ens dóna credibilitat, complir fa que es generi confiança i complir fa també que s'entenguin millor les nostres reivindicacions, perquè a la vegada que dic que estam obligats al compliment de l'equilibri pressupostari també vull dir que l'esforç que hem fet tots mereix i requereix d'una especial atenció de l'Estat amb la nostra comunitat. Hem fet els deures i ara toca que els facin els que tenen pendents deures amb nosaltres. El compliment del dèficit ens permet reclamar més legítimament un millor sistema de finançament autonòmic, encara que hi hagi qui pensi que el sistema de l'any 2009 és bo per a la nostra comunitat i que digui ara que és precisament per aquest sistema pel qual complim el dèficit. No és cert, encara que algú ho digui mil vegades, no és cert, com ja els he explicat anteriorment.

Ens esforçarem per continuar ajustant les nostres despeses, per poc marge que hi hagi ens hi esforçarem, però l'objectiu principal és aconseguir un millor finançament que ens permeti, en primer lloc, millorar els serveis essencials i després tot allò que sigui necessari per a la nostra societat. Estic parlant, per exemple, de temes com la connectivitat interinsular, que també tant ens preocupa o de deixar de ser la comunitat autònoma que menys gasta per habitant en temes com educació o sanitat. Continuarem fent esforços per complir amb els nostres compromisos, és fonamental continuar reduint el dèficit perquè sobre aquest compliment garantim la sostenibilitat del sistema. Ja han vist, han comprovat que es pot complir, simplement s'ha de tenir la intenció de no gastar contínuament. A més que es pot s'ha fet, s'ha creat ocupació i sobretot en un context de creixement econòmic i els serveis públics essencials es mantenen. És més, gràcies a aquest compliment els serveis públics estan millor garantits del que estaven abans.

Avui no hi ha cap dubte que som sostenibles tal com gestionam i tampoc no hi ha dubtes de la seva fallida en cas de tornar a les polítiques anteriors que són les que ens varen dur a aquesta situació. Dit d'una altra manera, no hi ha res dolent en el compliment de l'objectiu de dèficit, tot el contrari, els problemes vénen amb el seu incompliment reiterat.

Senyores i senyors diputats, esper tornar a comparèixer de nou l'any que ve per informar-los d'un nou compliment de l'objectiu de dèficit i esper que les coses hagin continuat millorant amb l'esforç de tots. Esper que aquesta intervenció hagi servit per donar un poc més de llum sobre el que significa aquest concepte de complir el dèficit, complir els pressuposts; en definitiva, demostrar que és possible governar d'una altra manera.

Les coses no passen per generació espontània ni per casualitat, és el resultat d'un gran esforç, d'un gran esforç d'un govern i d'una bona gestió, en definitiva, d'un govern que compleix amb els seus compromisos, feim allò que vàrem dir que faríem i demostram amb fets i no amb paraules que la consolidació del creixement és un fet, és una realitat. El camí està traçat, el seguim sense flaquejar i arribarem fins al final, ens vàrem presentar amb aquest propòsit i ens varen triar per això, per complir.

Moltes gràcies per la seva assistència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, Sra. Presidenta, una vegada acabat el debat supòs que em donarà la paraula per al·lusions d'acord amb l'article 76.1 del Reglament d'aquesta cambra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quines al·lusions, Sra. Armengol?

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

La Sra. Cabrer m'ha al·ludit personalment en la meva tasca de Govern, ha dit que jo vaig governar amb Maria Antònia Munar, no ho sé, ha parlat de jo *largo y tendido*...

(Remor de veus)

...quan érem a una compareixença del president del Govern i a qui s'havia de referir és al president del Govern i al dèficit públic, que en teoria era el que ens reunia a aquesta cambra avui a parlar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, vostè, que jo sàpiga, també durant la seva intervenció ha parlat de la Sra. Cabrer, la Sra. Cabrer... jo el que li he demanat és a veure en què s'ha sentit al·ludida vostè, li he demanat i vostè no m'ho ha sabut dir.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Què vol dir no m'ho ha sabut dir?

LA SRA. PRESIDENTA:

Hi ha d'haver... Sra. Armengol...

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

La senyora...

LA SRA. PRESIDENTA:

... Sra. Armengol, Sra. Armengol...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

... seré més... Sra. Armengol, seré més concreta, Sra. Armengol, seré més concreta que... Sra. Armengol, seré més concreta del que vostè hauria d'haver estat quan m'ha demanat la paraula, article 76.1...

(Se sent una veu de fons)

... sí, jo me'l sé de memòria, article 76.1, "... judici de valor o inexactituds damunt la persona...", Sra. Armengol, la persona. En aquest cas, no té la paraula perquè ningú no l'ha al·ludida, no té al·lusions, Sra. Armengol...

(Aldarull)

... no hi ha al·lusions, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Presidenta...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

No té la paraula, Sra. Armengol.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, no parlam... Sra. Armengol, article 76.1, no hi té dret, no hi té dret, Sra. Armengol.

(Cridòria)

Senyors i senyores diputats...

(Aldarull)

... senyors i senyores diputats...

(Se sent el Sr. Thomàs i Mulet de fons que diu: "76.1")

... senyors i senyores diputats...

(Es torna a sentir de fons: "76.1")

Sr. Thomàs, se'l pot llegir una vegada més, judici de valor o inexactituds. No, no té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

Senyors i senyores diputats, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Bon dia a tothom.

(Alguns aplaudiments i cridòria)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS